Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1306/2013**

af 17. december 2013

om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008

(EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1310/2013 af 17. december 2013	L 347	865	20.12.2013

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 130 af 19.5.2016, s. 6 (1306/2013)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1306/2013

af 17. december 2013

om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til Revisionsrettens udtalelse,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 – Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" undersøger de potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik efter 2013. I lyset af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik ændres med virkning fra den 1. januar 2014. Ændringen bør dække alle hovedinstrumenterne i den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ([2]). De erfaringer, der følger af gennemførelsen af denne forordning, viser, at det er nødvendigt at justere nogle af elementerne i finansierings- og overvågningsmekanismen. På grund af reformens omfang bør forordning (EF) nr. 1290/2005 ophæves og erstattes af en ny retsakt. Med reformen bør dens bestemmelser også i videst muligt omfang harmoniseres, strømlines og forenkles.

(2) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention, samt reglerne for indholdet af disse organers forvaltnings- og kontrolansvar, foranstaltninger, der skal finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget

([1]) EUT C 191 af 29.6.2012, s. 116.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

▼B

(Unionens budget) under offentlig intervention og værdiansættelse af foranstaltningerne i forbindelse med offentlig intervention. Denne bemyndigelse bør også omfatte undtagelser til bestemmelsen om, at betalinger, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige eller efter den senest mulige betalingsdato, ikke er støtteberettigede, og kompensation mellem udgifter og indtægter under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Desuden bør denne bemyndigelse omfatte de metoder, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene, hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede, planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 170, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([1]).

Denne bemyndigelse bør endvidere omfatte udsættelse af Kommissionens månedlige betalinger til medlemsstaterne vedrørende udgifter under EGFL og betingelserne vedrørende Kommissionens nedsættelser og suspensioner af mellemliggende betalinger til medlemsstaterne under ELFUL. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte suspension af månedlige betalinger eller mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante statistiske oplysninger om til tiden, de særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne for så vidt angår kontroller, kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner i forbindelse med proceduren til efterprøvning af regnskabsafslutningen og inddrivelse af gæld. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte krav med hensyn til toldprocedurer, tilbagetrækning af støtte og sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse og tilsagn eller andre forpligtelser, der følger af anvendelsen af sektorlovgivningen for landbrug. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte markedsforanstaltninger, for hvilke Kommissionen kan suspendere de månedlige betalinger, regler om sikkerhedsstillelse, det integrerede forvaltnings- og kontrolsystems funktionsmåde såvel som foranstaltninger, der er udelukket fra kontrol af transaktioner. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte ændring af den sum af indtægter eller betalinger, under hvilken virksomheders forretningspapirer normalt ikke bør kontrolleres i henhold til denne forordning, sanktioner, der anvendes ved krydsoverensstemmelse, kontrolkrav i vinsektoren, reglerne om opretholdelse af permanente græsarealer. Denne bemyndigelse bør endelig omfatte reglerne om den udløsende begivenhed og den vekselkurs, der skal anvendes af medlemsstater, som ikke benytter euroen, foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten, hvis den kan blive skadet af usædvanlig monetær praksis, indholdet af den fælles overvågnings- og evalueringsramme for de foranstaltninger, der vedtages under den fælles landbrugspolitik, samt overgangsforanstaltninger.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, bl.a. på ekspertniveau.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.).

▼B

Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(3) Den fælles landbrugspolitik omfatter en række foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne. Det er vigtigt at finansiere disse foranstaltninger, hvis de skal kunne bidrage til opfyldelsen af målene i den fælles landbrugspolitik. Eftersom foranstaltningerne har visse elementer til fælles, men også er forskellige på visse punker, bør finansiering behandles efter det samme regelsæt. Når det er nødvendigt bør disse bestemmelser give mulighed for forskellig behandling. Ved forordning (EF) nr. 1290/2005 blev der oprettet to europæiske landbrugsfonde, nemlig EGFL og ELFUL ("fondene"). Disse fonde bør bibeholdes.

(4) Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og de bestemmelser, der vedtages i henhold hertil, bør finde anvendelse på nærværende forordning. I denne forordning er der navnlig fastlagt bestemmelser vedrørende delt forvaltning med medlemsstaterne baseret på principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, åbenhed og ikkeforskelsbehandling samt bestemmelser om godkendte organers funktion, budgetmæssige principper, og alle disse bestemmelser bør overholdes inden for rammerne af nærværende forordning.

(5) For at sikre overensstemmelse mellem medlemsstaternes praksis og harmoniseret anvendelse af medlemsstaterne af force majeureklausulen bør denne forordning, når det er hensigtsmæssigt, åbne mulighed for undtagelser i tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder samt for en ikkeudtømmende liste over eventuelle tilfælde af force majeure og usædvanlige omstændigheder, der skal anerkendes af de kompetente nationale myndigheder. Disse myndigheder bør træffe afgørelse om tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder på grundlag af en vurdering fra sag til sag på grundlag af behørig dokumentation og ved anvendelse af begrebet force majeure i lyset af EU-landbrugsretten herunder Domstolens retspraksis.

(6) Unionens budget bør finansiere udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter til udvikling af landdistrikter, gennem fondene, enten direkte eller i forbindelse med delt forvaltning med medlemsstaterne. Det bør præciseres, hvilke foranstaltninger der kan finansieres over fondene.

(7) Der bør fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganer, fastsættelsen af procedurer til indhentning af forvaltningserklæringer og til indhentning af godkendelse af forvaltnings- og overvågningssystemer samt uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber. For at sikre åbenhed i national kontrol, især hvad angår tilladelses-, validerings- og betalingsprocedurer, og for at reducere den administrative og revisionsmæssige byrde for Kommissionen og for medlemsstaterne, hvor der kræves godkendelse af hvert enkelt betalingsorgan, bør antallet af myndigheder og instanser, som har fået overdraget dette ansvar, desuden begrænses under hensyntagen til de forfatningsmæssige ordninger i den enkelte medlemsstat. Med henblik på at undgå unødige udgifter til omstrukturering bør medlemsstaterne kunne bevare det antal betalingsorganer, som er blevet godkendt før denne forordnings ikrafttræden.

▼B

(8) Hvis en medlemsstat godkender mere end ét betalingsorgan, er det vigtigt, at den udpeger ét enkelt offentligt koordineringsorgan for at sikre en sammenhængende forvaltning af midlerne, etablere forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, hurtigt kan meddeles. Det offentlige koordineringsorgan bør også træffe og koordinere foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art, og bør holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning. Endvidere bør organet fremme og, hvor det er muligt, sikre en homogen anvendelse af fælles regler og standarder.

(9) Kun ved anvendelse af betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, er der rimelig sikkerhed for, at der er foretaget den nødvendige kontrol inden udbetalingen af Unionens støtte til modtagerne. Det bør derfor være eksplicit fastlagt i denne forordning, at kun udgifter afholdt af godkendte betalingsorganer kan godtgøres over Unionens budget.

(10) For at støttemodtagerne kan blive mere bevidste om forholdet mellem landbrugspraksis og forvaltning af landbrug på den ene side og standarder vedrørende miljø, klimaforandring, god landbrugsmæssig stand af jord, fødevaresikkerhed, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd på den anden side, er det nødvendigt for medlemsstaterne at indføre en omfattende bedriftsrådgivningsordning, som tilbyder rådgivning til støttemodtagerne. Denne bedriftsrådgivningsordning bør på ingen måde påvirke støttemodtagernes forpligtelse og ansvar for at respektere disse standarder. Medlemsstaterne bør også sørge for, at der er en klar adskillelse mellem rådgivning og kontrol.

(11) Bedriftsrådgivningsordningen bør mindst dække de forpligtelser på bedriftsniveau hidrørende fra krydsoverensstemmelsens krav og standarder. Ordningen bør også dække de krav, der skal respekteres med hensyn til praksis i landbruget, som er til gavn for klima og miljø, og bevaring af landbrugsarealer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ([1]) samt foranstaltninger på bedriftsplan, som programmer for udvikling af landdistrikter indeholder, og som sigter mod modernisering af landbrug, forbedring af konkurrenceevne, sektorintegration, innovation, markedsorientering og fremme af iværksætteri.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

▼B

Denne ordning bør også dække krav pålagt modtagerne af medlemsstaterne med henblik på gennemførelse af særlige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([1]) og til gennemførelse af artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ([2]), navnlig krav vedrørende overholdelsen af de generelle principper om integreret bekæmpelse af skadegørere som omhandlet i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF ([3]).

(12) Det bør være frivilligt for støttemodtagerne at træde ind i bedriftsrådgivningsordningen. Alle støttemodtagere, endog landbrugere, bør, uanset om de modtager støtte under den fælles landbrugsordning, kunne deltage i ordningen. Det bør dog være muligt for medlemsstaterne at kunne fastsætte prioriterede kriterier. Af hensyn til ordningens karakter er det hensigtsmæssigt, at de oplysninger, der opnås under rådgivningsarbejdet, behandles fortroligt, bortset fra i tilfælde af grove overtrædelser af Unionens lovgivning eller national lovgivning. For at sikre, at systemet fungerer effektivt, bør rådgiverne være passende kvalificeret og regelmæssigt modtage efteruddannelse.

(13) For så vidt angår EGFL bør Kommissionen stille de nødvendige bevillinger til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer har afholdt. Indtil sådanne godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, skal medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed afhængig af deres godkendte betalingsorganers behov. Medlemsstaterne og de støttemodtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, bør selv afholde deres udgifter til administration og personale.

(14) Brugen af det agrometeorologiske system og erhvervelsen og forbedringen af satellitbilleder bør navnlig gøre det muligt for Kommissionen at forvalte landbrugsmarkederne og lette overvågning af landbrugsudgifterne samt at overvåge landbrugsressourcer på mellemlang og lang sigt. På grundlag af erfaringen med anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 165/94 ([4]) bør nogle af dens bestemmelser endvidere indarbejdes i nærværende forordning, og som følge deraf bør forordning (EF) nr. 165/94 ophæves.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 165/94 af 24. januar 1994 om Fællesskabets medfinansiering af kontrol ved telemåling (EFT L 24 af 29.1.1994, s. 6).

▼B

(15) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for denne fond i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ([1])

(16) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft over udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. Det er derfor nødvendigt, at det nationale loft over direkte betalinger pr. medlemsstat, som er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes som et finansielt loft over disse direkte betalinger for den pågældende medlemsstat, og at godtgørelsen af disse betalinger ikke overstiger dette finansielle loft. Budgetdisciplinen kræver desuden, at alle EU-retsakter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af Unionen eller af Kommissionen, og som finansieres over EGFL, overholder det årlige loft over de udgifter, der finansieres over denne fond.

(17) Med henblik på at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik svarer til de årlige lofter, bør den finansielle mekanisme, der henvises til i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ([2]), hvorved det direkte støtteniveau bliver tilpasset, bibeholdes. I tilfælde af, at Europa-Parlamentet og Rådet ikke har fastsat dem inden den 30. juni i det kalenderår, som de vedrører, bør Kommissionen have beføjelse til at fastsætte disse tilpasninger.

(18) Med henblik på at støtte landbrugssektoren i tilfælde af større kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen, bør der oprettes en reserve til kriser gennem anvendelse ved begyndelsen af hvert år af en nedsættelse af de direkte betalinger gennem ordningen for finansiel disciplin.

(19) Ifølge artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan bevillinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, som der ikke er indgået forpligtelser for, kun fremføres til det følgende regnskabsår; en sådan fremførsel må imidlertid kun føre til supplerende betaling til slutmodtagere, hvis direkte betalinger i løbet af det foregående regnskabsår er blevet tilpasset som omhandlet i artikel 25 i denne forordning. Hvis bevillinger på denne måde fremføres til det følgende regnskabsår, skal de nationale myndigheder derfor foretage betalinger til to typer modtagere af direkte betalinger i det samme regnskabsår: på den ene side tilbagebetaling af de uudnyttede fremførte beløb i forbindelse med finansiel disciplin, til landbrugere, der er under finansiel disciplin i løbet af det foregående regnskabsår, og på den anden side direkte betalinger i regnskabsår N til de landbrugere, der har anmodet herom. For at

([1]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

▼B

undgå, at nationale myndigheder pålægges en for stor administrativ byrde, bør der fastlægges en undtagelse fra artikel 169, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 966/2012, således at de nationale myndigheder kan tilbagebetale det beløb, der er fremført til regnskabsår N til landbrugere, der er under finansiel disciplin i år N, i stedet for til landbrugere, der var under finansiel disciplin i år N-1.

(20) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte fondenes finansielle deltagelse med henblik på at beregne finansielle lofter, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i TEUF. Disse foranstaltninger bør derfor baseres på de referencebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 19. november 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning og forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013

(21) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af den budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Derfor bør Kommissionen i forbindelse med fremsættelsen af budgetforslaget for et givet år forelægge sine overslag og analyser for Europa-Parlamentet og Rådet og bør eventuelt foreslå lovgiveren relevante foranstaltninger. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt stille forslag til Europa-Parlamentet og Rådet eller til Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetsituationen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et regnskabsår på grund af medlemsstaternes godtgørelsesanmodninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer en foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne betalingsanmodninger samt foranstaltninger, der sikrer overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende regnskabsår, og den samlede finansiering fra Unionen pr. medlemsstat bør fastsættes endeligt, ligesom det bør fastsættes, hvordan kompensationen bør fordeles mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre, at det fastsatte beløb overholdes.

(22) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen etablere en ordning for månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne, således at den, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, hurtigst muligt kan vedtage de relevante foranstaltninger som led i de forvaltningsbeføjelser, den er tillagt, og foreslå andre foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og heri sammenligne udviklingen i de hidtil afholdte udgifter i forhold til profilerne og bør vurdere den forventede gennemførelse i resten af regnskabsåret.

(23) Den vekselkurs, som Kommissionen anvender ved udfærdigelsen af budgetdokumenterne, bør afspejle de senest foreliggende oplysninger under hensyntagen til den tid, der går mellem udarbejdelsen og forelæggelsen.

▼B

(24) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ([1]) fastlægger regler, der finder anvendelse for den finansielle støtte fra de midler, der er omfattet af den pågældende forordning, herunder ELFUL. Disse regler omfatter også regler om udgifternes støtteberettigelse, om finansiel forvaltning samt om forvaltnings- og kontrolsystemer. Hvad angår den finansielle forvaltning af ELFUL, bør der af hensyn til retlig klarhed og sammenhæng mellem fondene omfattet af nærværende forordning henvises til de relevante bestemmelser om budgetforpligtelser, betalingsfrister og -frigørelse i forordning (EU) nr. 1303/2013.

(25) Programmerne for udvikling af landdistrikterne finansieres over Unionens budget på grundlag af forpligtelser betalt i årlige tranche. Medlemsstaterne bør allerede fra iværksættelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne kunne råde over EU-midlerne. Der er derfor brug for en forfinansieringsordning, der kan sikre et regelmæssigt flow af betalinger til støttemodtagerne, ligesom grænserne for en sådan ordning bør fastlægges.

▼C1

(26) Bortset fra forfinansiering er det nødvendigt, at der skelnes mellem Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer, mellemliggende betalinger og betaling af saldi, og at der fastsættes nærmere bestemmelser for betalingen heraf. Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af programmerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning. Reglerne om nationale rammer for medlemsstater med regionale programmer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ([2]) giver også medlemsstaterne et redskab til at sikre gennemførelse og forsvarlig økonomisk forvaltning.

▼B

(27) Unionens støtte bør udbetales i god tid, således at støttemodtagerne kan udnytte den effektivt. Hvis medlemsstaterne ikke overholder de betalingsfrister, der er fastsat i EU-retten, kan det give alvorlige problemer for støttemodtagerne og bringe princippet om Unionens budgets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt uden at overholde betalingsfristerne, udelukkes fra Unionens finansiering. Proportionalitetsprincippet, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1290/2005, bør bibeholdes og gælde for begge fonde. For at kunne overholde proportionalitetsprincippet bør Kommissionen kunne fastsætte bestemmelser, om undtagelser fra denne generelle regel.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (Se side 487 i denne EUT).

▼B

(28) I forordning (EF) nr. 1290/2005 er der bestemmelser om nedsættelse og suspension af månedlige eller mellemliggende betalinger for fondene. Til trods for den temmelig brede formulering af disse bestemmelser bliver de i praksis hovedsagelig benyttet til at nedsætte betalinger for manglende overholdelse af betalingsfrister, lofter og andre tilsvarende "regnskabsforhold", som det er let at opdage i udgiftsanmeldelserne. Disse bestemmelser tillader også nedsættelse og suspension i tilfælde af alvorlige og vedvarende mangler i de nationale kontrolsystemer. Indførelsen af sådan nedsættelse og suspension er dog betinget af temmelig restriktive væsentlige betingelser for at kunne gøre det, og det kræves, at der følges en særlig totrinsprocedure. Europa-Parlamentet og Rådet har gentagne gange bedt Kommissionen om at suspendere betalinger til medlemsstater, der ikke overholder reglerne. Af disse grunde er det nødvendigt at skabe klarhed over ordningen i forordning (EF) nr. 1290/2005 for nedsættelse og suspension og at samle reglerne om nedsættelse og suspension for begge fonde i en enkelt artikel. Systemet med nedsættelse på grund af "regnskabsforhold" bør bibeholdes på linje med eksisterende administrativ praksis. Muligheden for nedsættelse eller suspension af betalinger i tilfælde af betydelige og vedvarende mangler i nationale kontrolsystemer bør styrkes for at give Kommissionen mulighed for hurtigt at suspendere betalinger, når der opdages alvorlige mangler. En sådan mulighed bør også udvides til at omfatte forsømmelse i systemet til inddrivelse af uregelmæssigt udbetalte beløb.

(29) Ifølge sektorlandbrugslovgivningen skal medlemsstaterne inden for nærmere fastsatte frister indsende oplysninger om det antal kontroller, der bliver foretaget, og om resultaterne heraf. Disse kontrolstatistikker benyttes til at fastslå fejlniveauet på medlemsstatsplan og mere generelt for at kontrollere forvaltningen af fondene. Kontrolstatistikkerne er en vigtig informationskilde for Kommissionen for at kunne se, hvorvidt fondene bliver forvaltet korrekt, og de er et væsentligt element af den årlige revisionserklæring. I betragtning af hvor vigtige kontrolstatistikkerne er og for at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at indsende dem til tiden, er det nødvendigt med en afskrækkende virkning for at undgå for sen indsendelse af de krævede data, som står i et rimeligt forhold til omfanget af de manglende data. Derfor bør der indføres bestemmelser, som giver Kommissionen mulighed for at suspendere dele af de månedlige eller mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante, statistiske oplysninger om til tiden.

(30) For at give mulighed for genanvendelse af fondene er der behov for regler om tildeling af specifikke beløb. Listen i forordning (EF) nr. 1290/2005 bør suppleres ved at tilføje beløbene vedrørende for sene betalinger og regnskabsafslutningen for så vidt angår udgifterne under EGFL til den. Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 ([1]) indeholder regler om, hvad beløb, der stammer fra tabt sikkerhedsstillelse, skal gå til. Disse bestemmelser bør harmoniseres og samles under ét med de eksisterende bestemmelser om formålsbestemte indtægter. Forordning (EF) nr. 352/78 bør derfor ophæves.

([1]) Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 af 20. februar 1978 om tilkendelse af sikkerhed, kautioner og garantier, der stilles inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og som fortabes (EFT L 50 af 22.2.1978, s. 1).

▼B

(31) I Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 ([1]) og gennemførelsesbestemmelserne hertil er det fastlagt, hvilke informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik der kan finansieres under artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005. Forordning (EF) nr. 814/2000 indeholder en liste over disse foranstaltninger og målene herfor og fastsætter regler for finansieringen af dem og gennemførelsen af de hertil svarende projekter. Efter vedtagelsen af den pågældende forordning er der ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 blevet vedtaget regler for så vidt angår tilskud og indkøb. Disse regler bør også gælde for informationsforanstaltninger under den fælles landbrugspolitik. Af hensyn til forenkling og sammenhæng bør forordning (EF) nr. 814/2000 ophæves, mens de specifikke bestemmelser vedrørende målene og de typer foranstaltninger, der kan finansieres, bør bibeholdes. Ved disse foranstaltninger bør der også tages hensyn til behovet for at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der sættes i gang på Kommissionens initiativ, og behovet for at sikre, at der bliver informeret effektivt om Unionens politiske prioriteter. Derfor bør de også omfatte informationsforanstaltninger, som er relevante for den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af den virksomhedskommunikation, der henvises til i Kommissionens meddelelse: Et budget for Europa 2020 ("Kommissionens meddelelse om et budget for Europa 2020") – Del II: Politikker.

(32) Finansieringen af foranstaltninger og aktioner under den fælles landbrugspolitik sker delvis inden for rammerne af delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler bør Kommissionen kontrollere den forvaltning af fondene, der foretages af de myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at foretage betalinger. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol Kommissionen skal foretage, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke samarbejdsforpligtelser medlemsstaterne har.

(33) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning af og tilsyn med Unionens udgifter, og at disse fungerer korrekt, bør Kommissionen, uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, kunne bemyndige personer til at foretage kontrol på vegne af Kommissionen, og disse bør have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.

(34) Der bør i videst muligt omfang anvendes informationsteknologi med henblik på udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.

(35) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og Unionens budget bør Kommissionen årligt foretage regnskabsafslutningen for disse betalingsorganer (finansiel regnskabsafslutning). Afgørelsen om regnskabsafslutning vedrører de forelagte regnskabers fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, men ikke udgifternes overensstemmelse med EU-retten.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 af 17. april 2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik (EFT L 100 af 20.4.2000, s. 7).

▼B

(36) Kommissionen er i henhold til artikel 317 i TEUF i samarbejde med medlemsstaterne ansvarlig for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget. Kommissionen er beføjet til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at afgøre, om de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retlig og finansiel sikkerhed vedrørende tidligere afholdte udgifter, bør der fastsættes en maksimumsfrist, inden for hvilken Kommissionen kan beslutte, om manglende overholdelse har finansielle konsekvenser. For så vidt angår ELFUL bør proceduren til efterprøvning af regnskabsafslutningen være på linje med bestemmelserne vedrørende Kommissionens finansielle korrektioner som fastlagt i del 2 i forordning (EU) nr. 1303/2013

(37) For EGFL's vedkommende bør inddrevne beløb betales tilbage til denne fond, hvis udgifterne ikke er i overensstemmelse med EU-ret, og der ikke var nogen hjemmel hertil. For at sikre at der er tilstrækkelig tid til samtlige nødvendige administrative procedurer, herunder intern kontrol, bør medlemsstaterne anmode støttemodtageren om tilbagebetaling inden for 18 måneder efter, at en kontrolrapport eller et tilsvarende dokument, hvoraf det fremgår, at en uregelmæssighed har fundet sted, er blevet godkendt og eventuelt modtaget af det betalingsorgan, der er ansvarligt for inddrivelsen. Der bør fastsættes en ordning vedrørende finansielt ansvar, hvis der har fundet uregelmæssigheder sted, og hvis det fulde beløb ikke er inddrevet. I den forbindelse bør der fastlægges en procedure, som gør det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens interesser ved at beslutte at pålægge den berørte medlemsstat at afholde en del af de midler, der er tabt på grund af uregelmæssigheder, og som ikke er blevet inddrevet inden for en rimelig periode. I visse tilfælde af forsømmelighed fra en medlemsstats side bør det også være berettiget at pålægge den berørte medlemsstat at afholde det fulde beløb. Under hensyntagen til medlemsstaternes overholdelse af forpligtelser i henhold til nationale procedurer bør den finansielle byrde imidlertid deles mellem Unionen og medlemsstaten. De samme regler bør gælde for ELFUL, dog betinget af kravet om, at beløb, der er inddrevet eller annulleret som følge af uregelmæssigheder, bør forblive til rådighed for programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i den berørte medlemsstat, eftersom de er tildelt netop denne medlemsstat. Der bør også fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes indberetningsforpligtelser.

(38) Medlemsstaternes inddrivelsesprocedurer kan bevirke, at inddrivelsen forsinkes i et antal år uden nogen garanti for et vellykket resultat. Udgifterne i forbindelse med disse procedurer kan også stå i et urimeligt forhold til de foretagne eller mulige inddrivelser. Medlemsstaterne bør derfor i visse tilfælde kunne indstille inddrivelsesprocedurerne.

(39) For at beskytte Unionens budgets finansielle interesser bør medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der kan sikre, at transaktioner, der finansieres gennem fondene, rent faktisk har fundet

▼B

sted og er gennemført korrekt. Medlemsstaterne bør også forebygge, afsløre og effektivt behandle enhver uregelmæssighed eller manglende overholdelse af forpligtelser fra støttemodtagernes side. I den forbindelse bør Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ([1]) finde anvendelse. I tilfælde af overtrædelse af sektorlovgivningen for landbruget bør medlemsstaterne, når der ikke i EU's retsakter er fastsat detaljerede regler om administrative sanktioner, pålægge nationale sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(40) Finansiering af aktiviteter under den fælles landbrugspolitik, som medfører yderligere omkostninger for andre politikområder, der er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget, især miljøet og den offentlige sundhed, bør undgås. Derudover bør indførelsen af nye betalingssystemer og tilknyttede overvågnings- og sanktionssystemer ikke resultere i yderligere unødige, komplicerede administrative procedurer og mere bureaukrati.

(41) Regler vedrørende de generelle principper for kontrol, tilbagetrækning af uretmæssigt udbetalte beløb og vedrørende pålæggelse af sanktioner findes i forskellige sektorforskrifter for landbruget. Disse regler bør samles i en og samme lovramme på et horisontalt plan. De bør dække medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til administrativ kontrol og kontrol på stedet, hvis formål skal være at kontrollere overensstemmelse med bestemmelserne i foranstaltningerne under den fælles landbrugspolitik, og bør dække reglerne om inddrivelse af støtte samt nedsættelse af og udelukkelse fra støtte. Der bør også fastlægges regler om kontrol af forpligtelser, som ikke nødvendigvis har at gøre med betaling af en støtte.

(42) Ifølge forskellige bestemmelser i sektorlovgivningen for landbrug kræves det, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt. Med henblik på at styrke rammen for sikkerhedsstillelse bør der være en enkelt horisontal regel for alle disse bestemmelser.

(43) Medlemsstaterne bør oprette og drive et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (det "integrerede system") for visse betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013 og i forordning (EU) nr. 1305/2013 For at gøre Unionens støtte mere effektiv og overvåge den bør medlemsstaterne have tilladelse til at benytte det integrerede system for andre af Unionens støtteordninger.

(44) De vigtigste elementer i det integrerede system og især bestemmelserne om en elektronisk database, et system til identifikation af landbrugsparceller, støtteansøgninger eller betalingsanmodninger fra landbrugerne og et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, bør bevares, samtidig med at der tages højde for politikkens udvikling, især indførelsen af betaling for praksis i landbruget, som er til gavn for klima og miljø, og miljøfordelene ved bevarelse af landskabstræk. Med henblik på at lette den administrative byrde og sikre en effektiv kontrol, bør medlemsstaterne gøre passende anvendelse af teknologi, når de etablerer disse systemer.

([1]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

▼B

(45) Med henblik på at skabe henvisninger i systemet til identifikation af landbrugsparceller, der er tilpassede til miljømæssige fokusområder, bør medlemsstaterne kunne tage hensyn til særlige oplysninger, som landbrugere muligvis skal oplyse i deres ansøgninger for ansøgningsårene 2015-2017, som f.eks. identifikation af disse landskabstræk eller andre områder, der kan blive anerkendt som miljømæssige fokusområder, og i givet fald størrelsen af disse træk og andre områder.

(46) De kompetente myndigheder bør foretager betalingerne i henhold til EU-støtteordninger, som er omfattet af det integrerede system med det fulde beløb til støttemodtagerne inden for de foreskrevne tidsfrister, dog efter at der er foretaget eventuelle nedsættelser i henhold til denne forordning. For at gøre forvaltningen af de direkte betalinger mere fleksibel bør medlemsstaterne kunne foretage betalinger, der er omfattet af det integrerede system, i op til to trancher om året.

(47) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL. Bestemmelserne om kontrol af forretningspapirerne er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 485/2008 ([1]). Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsatte.

(48) Ifølge forordning (EF) nr. 485/2008 bør medlemsstaterne træffe de fornødne forholdsregler for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser og navnlig med henblik på at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af EGFL, virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt. Af hensyn til klarhed og rationalisering bør de relevante bestemmelser integreres i en og samme retsakt. Forordning (EF) nr. 485/2008 bør derfor ophæves.

(49) De dokumenter på grundlag af hvilke, at denne kontrol foretages, bør fastsættes således, at der kan foretages en fuldstændig kontrol. Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen pr. sektor af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder bør vælges i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.

(50) Det bør fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale til at give det de ønskede oplysninger. Der bør være mulighed for, at forretningspapirer i visse tilfælde kan beslaglægges.

(51) I betragtning af den internationale struktur inden for handel med landbrugsprodukter og af hensyn til det indre markeds funktion er det nødvendigt, at der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne. Det er også nødvendigt, at der på unionsplan udarbejdes et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 485/2008 af 26. maj 2008 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (kodificeret udgave) (EUT L 143 af 3.6.2008, s. 1).

▼B

(52) Selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage kontrolprogrammer, skal disse programmer dog meddeles Kommissionen, således at den kan udføre sine tilsyns- og koordineringsopgaver og sikre, at programmerne bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier, og at kontrollen er koncentreret om sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor. Det er vigtigt, at hver medlemsstat råder over en særlig tjeneste, der har ansvaret for at overvåge kontrollen af forretningspapirer som omhandlet i denne forordning eller for at koordinere denne kontrol. Disse særlige tjenester bør være uafhængige af de tjenester, der foretager kontrol forud for betalinger. De oplysninger, der indsamles under denne kontrol, bør omfattes af tavshedspligt.

(53) ►C1 Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ◄ ([1]), som blev erstattet af forordning (EF) nr. 73/2009, indførtes princippet om, at fuldstændig udbetaling til modtagere af visse former for støtte under den fælles landbrugspolitik bør kædes sammen med overholdelse af regler vedrørende arealforvaltning, landbrugsproduktion og landbrugsaktiviteter. Dette princip blev senere afspejlet i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([2]) og Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ([3]).

Under den følgende krydsoverensstemmelsesordningen skal medlemsstaterne pålægge sanktioner i form af nedsættelsen af eller udelukkelsen fra støtte, der er modtaget under den fælles landbrugspolitik, helt eller delvis.

(54) Med krydsoverensstemmelsesordningen indarbejdes der i den fælles landbrugspolitik grundlæggende standarder for miljø, klimaforandring, god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. Krydsoverensstemmelsen forbindelse skal bidrage til udviklingen af bæredygtigt landbrug ved at gøre støttemodtagerne mere bevidste om nødvendigheden af at respektere disse grundlæggende standarder. Den sigter også mod at bidrage til at gøre den fælles landbrugspolitik mere forenelig med samfundets forventninger ved at skabe større sammenhæng mellem denne politik og politikker om miljø, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. Krydsoverensstemmelsesordningen udgør en integrerende del af den fælles landbrugspolitik og bør derfor bibeholdes. Men anvendelsesområdet herfor, som for øjeblikket består af en liste over lovbestemte forvaltningskrav og betingelser for, om arealer er i god landbrugs- og miljømæssig stand, bør strømlines, således at det sikres, at krydsoverensstemmelsesordningen er sammenhængende og gøres mere synlig. Med henblik herpå bør kravene og standarderne samles i en enkelt liste

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

▼B

og grupperes efter område og emne. Erfaringen har også vist, at en række af kravene inden for anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse ikke er tilstrækkelig relevante for udøvelsen af landbrugsvirksomhed eller for landbrugsarealerne, eller at de vedrører nationale myndigheder snarere end støttemodtagere. Dette anvendelsesområde bør derfor justeres. Der bør endvidere indføres bestemmelse om bevaringen af permanente græsarealer i 2015 og 2016.

(55) De lovbestemte forvaltningskrav skal gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne for at kunne bruges på bedriftsniveau og for at sikre den nødvendige ligebehandling blandt landbrugere.

(56) Ifølge artikel 22 i direktiv 2000/60/EF ophæves Rådets direktiv 80/68/EØF ([1]) den 23. december 2013. For at bibeholde de samme krydsoverensstemmelseregler vedrørende beskyttelse af grundvand som dem, der er fastsat i direktiv 80/68/EØF, på nævnte direktivs sidste gyldighedsdato, er det hensigtsmæssigt at justere anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse og at definere en standard for god landbrugs- og miljømæssig stand, som omfatter kravene i artikel 4 og 5 i det nævnte direktiv.

(57) Krydsoverensstemmelsesordningen indebærer visse administrative bånd for både støttemodtagere og nationale myndigheder, eftersom der må sikres journalføring, foretages kontrol og om nødvendigt pålægges sanktioner. Disse sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, være effektive og have afskrækkende virkning. Sådanne sanktioner bør ikke påvirke andre sanktioner, der er fastlagt i Unionens lovgivning eller national lovgivning. For at skabe sammenhæng er det hensigtsmæssigt at samle de relevante EU-bestemmelser i en enkelt retsakt. For landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, som er omhandlet i afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan de bestræbelser, der skal gøres inden for krydsoverensstemmelsesordningen, anses for at overstige fordelene ved at beholde disse landbrugere under sidstnævnte ordning. Af hensyn til forenkling bør disse landbrugere derfor fritages for krydsoverensstemmelse og navnlig for dets kontrolsystem og for risikoen for krydsoverensstemmelsessanktioner. Denne fritagelse bør dog ikke få nogen indflydelse på forpligtelsen til at overholde gældende bestemmelser i sektorlovgivningen og på muligheden for at blive kontrolleret og pålagt sanktioner i medfør af denne lovgivning.

(58) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der fastlagt en ramme for normer for, om arealer er i god landbrugs- og miljømæssig stand, inden for hvilken medlemsstaterne skal fastlægge nationale normer under hensyntagen til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold og eksisterende landbrugssystemer (arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis) og landbrugsstrukturer. Disse normer for god landbrugs- og miljømæssig stand har til formål at bidrage til at forhindre

([1]) Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43).

▼B

jorderosion, bevare jordens indhold af organiske stoffer og jordens struktur, sikre et minimumsniveau for opretholdelse, undgå forringelse af levesteder og beskytte og forvalte vand. Det bredere anvendelsesområde for krydsoverensstemmelsesordningen som fastlagt i nærværende forordning bør derfor omfatte en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne skal fastlægge nationale normer for god landbrugs- og miljømæssig stand. Unionens ramme bør også omfatte regler for bedre håndtering af vand, jord, kulstoflager, biodiversitet og landskaber samt et minimumsniveau for bevaring af arealer.

(59) Det bør være klart for støttemodtagerne, hvilke regler de skal overholde i forbindelse med reglerne om krydsoverensstemmelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne underrette om alle krav og normer, som udgør en del af disse regler, på en udtømmende, forståelig og forklarende måde og, hvor det er muligt, med elektroniske midler.

(60) En effektiv gennemførelse af krydsoverensstemmelse kræver verifikation hos støttemodtagerne af, at forpligtelserne bliver overholdt. Beslutter en medlemsstat at gøre brug af muligheden for ikke at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis det pågældende beløb er mindre end 100 EUR, bør den kompetente kontrolmyndighed for et udsnit af støttemodtagere i det efterfølgende år verificere, at den konstaterede manglende overholdelse er blevet afhjulpet.

(61) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og især for at gøre det muligt for Kommissionen at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og at afslutte regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, er det nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen visse oplysninger eller opbevarer dem, så de er til Kommissionens rådighed.

(62) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, er det nødvendigt at fastsætte regler for præsentation og fremsendelse af oplysninger, herunder regler for tidsfrister.

(63) Da personoplysninger og forretningshemmeligheder kan meddeles i forbindelse med anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og overensstemmelseskontrollen, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.

(64) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens budget under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og støttemodtagerne, bør der fastlægges regler for anvendelsen af euroen.

(65) Vekselkursen mellem euroen og national valuta kan ændre sig i den periode, i hvilken en transaktion gennemføres. Derfor bør den kurs, der anvendes på de pågældende beløb, fastlægges under hensyntagen til den hændelse, hvorigennem det økonomiske mål for transaktionen er nået. Den vekselkurs, der anvendes, bør være kursen på den dag, hvor nævnte hændelse er indtruffet. Det er nødvendigt at præcisere denne udløsende hændelse eller at afvige herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de

▼B

monetære bevægelser breder sig. Disse kriterier er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 ([1]), og de kompletterer tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1290/2005. Af hensyn til klarhed og rationalisering bør de relevante bestemmelser integreres i en og samme retsakt. Forordning (EF) nr. 2799/98 bør derfor ophæves.

(66) Der bør indføres særlige regler, som gør det muligt at håndtere ekstraordinære monetære situationer, der kan opstå såvel i Unionen som på verdensmarkedet, og som kræver et øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitiks forskellige ordninger virker efter hensigten.

(67) Medlemsstater, der ikke har indført euroen, bør have mulighed for at foretage betalinger af udgifter, som følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik, i euro frem for i national valuta. Det er nødvendigt med særlige regler for at sikre, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for parter, der foretager eller modtager betalinger.

(68) Hver enkelt foranstaltning under den fælles landbrugspolitik bør gøres til genstand for overvågning og evaluering for at forbedre dens kvalitet og påvise dens resultater. I den forbindelse bør der opstilles en liste over indikatorer, og resultaterne af den fælles landbrugspolitik bør vurderes af Kommissionen i forhold til politikmål om bæredygtig fødevareproduktion og forvaltning af naturressourcerne og klimapolitik og afbalanceret territorial udvikling. Navnlig i forbindelse med vurdering af resultaterne af den fælles landbrugspolitik i forhold til målet om bæredygtig fødevareproduktion bør alle relevante faktorer tages i betragtning, herunder råvareprisernes udvikling. Kommissionen bør opstille en ramme for et fælles overvågnings- og evalueringssystem, der blandt andet kan sikre, at relevante oplysninger, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, er tilgængelige i rette tid. Når den gør det, bør den tage hensyn til databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Af Kommissionens meddelelse: Et budget for Europa 2020 - Del II fremgik det desuden, at klimarelaterede udgifter i Unionens almindelige budget burde forøges med mindst 20 % med bidrag fra forskellige politikker. Kommissionen bør derfor være i stand til at vurdere den indvirkning, som Unionens støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik har på klimamålene.

(69) EU-retten om beskyttelse af personer med hensyn til behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger,

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1).

▼B

navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ([2]), finder anvendelse

(70) Domstolens dom af 9. november 2010 i forenede sager C-92/09 og 93/09 ([3])*Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert* v *Land Hessen* kendte artikel 42, nr. 8b), og artikel 44a i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 og Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 ([4]) for ugyldige, for så vidt angår fysiske personer, der modtager midler fra fondene, pålagde et krav om offentliggørelse af personoplysninger om enhver støttemodtager uden at foretage en sondring i henhold til relevante kriterier, såsom i hvilken periode de har modtaget disse midler, hyppigheden af en sådan modtagelse eller midlernes art og omfang.

(71) Efter denne dom og i afventning af vedtagelsen af nye regler, hvor der er taget hensyn til indvendingerne fra Domstolen, blev forordning (EF) nr. 259/2008 ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2011 ([5]) for udtrykkeligt at fastsætte, at forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger ikke gælder for fysiske personer.

(72) I september 2011 afholdt Kommissionen en høring af interessenter omfattende repræsentanter for landbrugsorganisationer og erhvervsorganisationer, repræsentanter for fødevareindustrien og arbejdstagere samt repræsentanter for civilsamfundet og EU-institutionerne. I forbindelse hermed blev der fremsat forskellige løsningsmodeller vedrørende offentliggørelse af data over fysiske personer, der modtager landbrugsmidler fra Unionen, og respekten for proportionalitetsprincippet, når relevante oplysninger gøres offentligt tilgængelige. På konferencen blev det drøftet, hvilke potentielle behov der var for offentliggørelse af navnene på fysiske personer med henblik på at imødekomme målet om en bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser, at skabe større åbenhed og at vise, hvad støttemodtagerne havde opnået med de offentlige goder, samtidig med at det sikres, at denne offentliggørelse ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse legitime mål.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

([3]) [2010] ECR I-11063.

([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 28).

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2011 af 27. april 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 259/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 108 af 28.4.2011, s. 24).

▼B

(73) Domstolen bestrider ikke i sin dom i *Volker und Markus Schecke GbR* og *Hartmut Eifert* v *Land Hessen* det legitime i målet om at styrke den offentlige kontrol med, hvordan penge fra fondene bruges. Domstolen understreger dog nødvendigheden af at overveje, hvilken fremgangsmåde til offentliggørelse af oplysninger om de omhandlede modtagere der er forenelig med formålet med en sådan offentliggørelse og samtidig ville være mindre indgribende i disse modtageres ret til respekt for deres privatliv i almindelighed og ret til beskyttelse af deres personoplysninger i særdeleshed.

(74) Målet om at styrke den offentlige kontrol med hensyn til de enkelte støttemodtagere bør analyseres i lyset af den nye finansielle forvaltnings- og kontrolramme, der skal anvendes fra den 1. januar 2014 og på grundlag af de erfaringer, der indhøstes i medlemsstaterne. Inden for denne nye ramme kan de nationale administrationers kontroller ikke være udtømmende, navnlig fordi næsten alle ordninger kun en begrænset del af befolkningen, der kan kontrolleres på stedet. Desuden er det fastsat i det nye system, at medlemsstaterne under visse betingelser kan mindske antallet af kontroller på stedet.

En tilstrækkelig stigning i minimumskontrolprocenten ville i den nuværende kontekst betyde så mange ekstra finansielle og administrative byrder for de nationale administrationer, at disse administrationer ikke bære disse.

(75) På denne baggrund er offentliggørelsen af navne på modtagere af fondene et redskab til at styrke den offentlige kontrol med brugen af fondene og derfor er et nyttigt supplement til den eksisterende forvaltnings- og kontrolramme, som er nødvendig for at sikre en passende beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette opnås dels gennem den forebyggende og afskrækkende effekt af en sådan offentliggørelse, dels ved at få de enkelte støttemodtagere til at afholde sig fra lovstridig adfærd og dels ved samtidig at give landmændene et større personligt ansvar for brugen af modtagne offentlige midler.

(76) I den forbindelse bør det anerkendes, at civilsamfundet, herunder medierne og ikkestatslige organisationer, spiller en rolle og bidrager til at styrke myndighedernes kontrolramme over for svig og anden misbrug af offentlige midler.

(77) Offentliggørelsen af de relevante oplysninger er også i overensstemmelse med tilgangen som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

(78) Alternativt kunne målet om at styrke den offentlige kontrol med hensyn til de enkelte støttemodtagere opfyldes ved, at medlemsstaterne forpligtes til efter anmodning at sikre offentlig adgang til de relevante oplysninger uden offentliggørelse. Dette alternativ ville dog være mindre effektivt og kunne risikere at skabe uønskede uoverensstemmelser i gennemførelsen. Derfor bør de nationale myndigheder kunne have tillid til den offentlige kontrol med hensyn til de enkelte støttemodtagere gennem offentliggørelse af deres navne og andre relevante oplysninger.

▼B

(79) Hvis målet for den offentlige kontrol med brugen af penge fra fondene med offentliggørelsen af støttemodtagere skal nås, er det nødvendigt, at visse oplysninger om støttemodtagere bringes til offentlighedens kendskab. Disse oplysninger bør omfatte data om støttemodtagerens identitet, det tildelte beløb og de fonde, som beløbet kommer fra, formålet med og arten af den pågældende foranstaltning. Offentliggørelsen af disse oplysninger bør foregå på en sådan måde, at det griber mindre ind i støttemodtagernes ret til respekt for privatliv generelt og deres ret til beskyttelse af deres personoplysninger specielt, hvilket begge er rettigheder, som fremgår af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(80) For at sikre at denne forordning er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet har lovgiveren undersøgt alle de alternative muligheder for at nå målet om offentlig kontrol med, hvordan penge fra fondene bruges, således som de er analyseret i et memorandum fastsat i bilaget til Rådets dokument 6370/13, og har valgt den mulighed, der griber mindst muligt ind i de pågældende individuelle rettigheder.

(81) Offentliggørelse af detaljer om den foranstaltning, der giver landbrugeren ret til at modtage støtte eller bistand, og om arten af og formålet med støtten eller bistanden giver offentligheden konkrete oplysninger om den støttede aktivitet og det formål, som støtten eller bistanden blev givet til. Det vil også bidrage til den offentlige kontrols forebyggende og afskrækkende virkning og til beskyttelse af de finansielle interesser.

(82) For at opnå en balance mellem dels det tilstræbte mål med den offentlige kontrol med brugen af penge fra fondene og dels støttemodtagernes ret til respekt for privatliv generelt og til beskyttelse af deres personoplysninger bør der tages hensyn til omfanget af støtten. Af den indgående analyse og høringen af interessenterne fremgik det, at for at en sådan offentliggørelse kunne opnå større virkning og for at begrænse indgriben i støttemodtagernes rettigheder, er det nødvendigt, at der fastlægges en tærskelværdi for størrelsen af det modtagne støttebeløb, under hvilken navnet på modtageren ikke bør offentliggøres.

(83) Tærskelværdien bør være en bagatelgrænse og bør afspejle og være baseret på niveauet i de støtteordninger, der findes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Da strukturerne i medlemsstaternes landbrugsvirksomheder varierer betydeligt og kan afvige markant fra den gennemsnitlige bedriftsstruktur i Unionen bør det være tilladt at anvende forskellige minimumstærskelværdier, som afspejler den særlige situation i medlemsstaterne. I forordning (EU) nr. 1307/2013 [DP] er der fastsat en enkelt, specifik ordning for små landbrug. I artikel 63 i samme forordning er der fastlagt kriterier for beregning af støttebeløbet. For at sikre konsistens bør tærskelværdien i tilfælde, hvor medlemsstater anvender ordningen, fastsættes på samme niveau som de beløb, der fastsættes af medlemsstaterne, jf. artikel 63, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 63, stk. 2, andet afsnit, 1307i den

▼B

forordning. Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende denne ordning skal tærskelværdien fastsættes på samme niveau som maksimumsbeløbet for støtte i henhold til ordningen, jf. artikel 63 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Under denne specifikke tærskelværdi bør offentliggørelsen med undtagelse af navnet indeholde alle de oplysninger, der er relevante for, at skatteyderne kan få et nøjagtigt billede af den fælles landbrugspolitik.

(84) Ved at gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden skabes der sammen med de generelle oplysninger til offentligheden, der er fastsat í denne forordning, mere åbenhed omkring brugen af EU-midler i den fælles landbrugspolitik, og det kan bidrage til at gøre denne politik mere synlig og skabe større forståelse herfor. Hermed får borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen, og forvaltningen opnår en større legitimitet og bliver mere effektiv og bliver mere ansvarlig over for borgerne. Desuden vil borgerne også blive gjort opmærksomme på konkrete eksempler på offentlige goder, som kommer fra landbruget, og dette vil kunne gøre statsstøtten til landbrugssektoren mere legitim.

(85) Det skal derfor overvejes, om det, at de relevante oplysninger gøres alment tilgængelige ikke går videre, end hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund under hensyntagen til behovet for beskyttelse af Unionens finansielle interesser såvel som til den store betydning, det tilstræbte mål med offentlig kontrol med brugen af penge fra fondene har.

(86) For at overholde databeskyttelseskravene bør modtagerne af fondsmidler underrettes om, at deres data vil blive offentliggjort, inden offentliggørelsen finder sted. De bør endvidere underrettes om, at dataene kan blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. Endvidere bør støttemodtagerne underrettes om deres rettigheder i henhold til direktiv 95/46/EF og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.

(87) Derfor bør der efter en dybtgående analyse og vurdering af, hvordan retten til beskyttelse af støttemodtagerens personoplysninger bedst sikres, og endvidere på grundlag af oplysninger, der er fremlagt af Kommissionen under forhandlingerne om denne forordning, fastlægges nye regler i nærværende forordning for offentliggørelse af oplysninger om alle modtagere af midler fra fondene.

(88) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

(89) For at sikre ensartede betingelser ved gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med: procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af godkendelsen af betalingsorganer og koordineringsorganer samt for tilsynet af godkendelsen af betalingsorganer; reglerne for arbejdet i forbindelse med og kontrollen

▼B

af betalingsorganernes forvaltningserklæring, koordineringsorganets funktionsmåde og det pågældende koordineringsorgans meddelelse af oplysninger til Kommissionen; reglerne vedrørende certificeringsorganernes opgaver, herunder kontrol og vedrørende de certifikater og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

(90) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og det krævede niveau for revisionsbevis, de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandarder, for at afgive deres udtalelser, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, brugen af en enkel integreret prøve for hver befolkning og, hvor det er hensigtsmæssigt, muligheden for at ledsage betalingsorganerne, når de udfører kontrol på stedet.

(91) De bør også omfatte: reglerne vedrørende ensartet gennemførelse af bedriftsrådgivningsordningen; fastsættelsen af månedlige betalinger fra EGFL til medlemsstaterne; fastlæggelsen af beløbene til finansieringen af offentlige interventionsforanstaltninger; Kommissionens erhvervelse af de satellitbilleder, der kræves til kontrollen og de foranstaltninger, som Kommissionen iværksætter gennem telemåling, som benyttes til overvågning af landbrugsressourcer; proceduren for udførelsen af Kommissionens erhvervelse af disse satellitbilleder og overvågningen af landbrugsressourcer, rammen for erhvervelse, forbedring og brug af satellitbilleder og meteorologiske data samt gældende frister.

(92) De bør også omfatte: som led i proceduren for finansiel disciplin, tilpasningssatsen for direkte betalinger og dennes tilpasning samt betingelser og nærmere regler for de bevillinger, der er overført i overensstemmelse med artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 med henblik på at finansiere de direkte betalinger; som led i proceduren for budgetdisciplin, den foreløbige fastsættelse af beløbene og foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne.

(93) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør desuden omfatte: fastsættelsen af den periode, inden for hvilken de godkendte betalingsorganer udarbejder og sender Kommissionen de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne; nedsættelsen eller suspensionen af de månedlige eller mellemliggende betalinger til medlemsstaterne; nærmere regler for betalingsorganernes førelse af særskilte regnskaber; specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55af 28.2.2011, s. 13).

▼B

skal indføres i det regnskab, der føres af betalingsorganerne; regler om finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af fondene, vilkårene og betingelserne for gennemførelse af den automatiske frigørelsesprocedure, proceduren og de øvrige praktiske foranstaltninger for den korrekte funktionsmåde for Kommissionens suspension af betalinger til medlemsstaterne i tilfælde af medlemsstaternes for sene indsendelse.

(94) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: procedurerne vedrørende de specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med kontroller; procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens kontrol udført på stedet og adgang til oplysninger; de procedurer og andre praktiske foranstaltninger i forbindelse med pligten til at rapportere om uregelmæssigheder og svig, de betingelser, hvorunder bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, opbevares; regnskabsafslutning og den efterprøvende regnskabsafslutning, udelukkelse fra finansiering fra Unionen af beløb, der er bogført i Unionens budget, procedurerne for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og renter og de former for anmeldelser og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende uregelmæssigheder.

(95) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser, de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af kontroller i Unionen, anvendelsen og beregningen af den hele eller delvise tilbagetrækning af betalinger eller betalingsrettigheder; inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og sanktionsbeløb samt for fejlagtigt tildelte betalingsrettigheder og anvendelsen af renter. De bør endvidere omfatte anvendelsen og beregningen af de administrative sanktioner, de nærmere regler for fastlæggelsen af manglende opfyldelse som værende af mindre betydning, regler for fastlæggelse af de tilfælde, hvor medlemsstaterne på grund af sanktionernes art kan beholde de inddrevne sanktionsbeløb; og suspensionen af månedlige betalinger i specifikke tilfælde, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1308/2013

(96) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør omfatte: formen af den sikkerhed, der skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed; procedurerne for frigivelse af en sikkerhed og de anmeldelser, som medlemsstaterne eller Kommissionen skal give i forbindelse med sikkerhedsstillelse. De bør endvidere omfatte regler, der er nødvendige og begrundede for i akutte situationer at løse specifikke problemer i relation til betalingsperioder og

▼B

betaling af forskud, regler om støtteansøgninger og betalingsanmodninger, ansøgningerne om betalingsrettigheder, herunder sidste frist for indgivelse af ansøgninger, krav om de oplysninger, som ansøgningen som et minimum skal indeholde, bestemmelser om ændringer eller tilbagetrækning af støtteansøgninger, fritagelse for krav om at indgive en støtteansøgning, og bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende forenklede procedurer eller korrigere indlysende fejl;

(97) Ligeledes bør Kommissionens gennemførelsesbeføjelser omfatte: regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at forpligtelser er overholdt, og at oplysningerne i støtteansøgningen eller betalingsanmodningen er korrekte og fuldstændige, herunder regler for opmålingstolerancer i forbindelse med kontrol på stedet, tekniske specifikationer, der er nødvendige for ensartet gennemførelse af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem; regler om situationer, hvor bedrifter overføres og ledsages af overførsel af en forpligtelse vedrørende støtteberettigelse med hensyn til den pågældende støtte, som endnu ikke er opfyldt; og regler om betaling af forskud. De bør også omfatte regler, der sigter på at opnå en ensartet anvendelse af reglerne for kontrol af forretningspapirer. De bør endvidere omfatte procedurerne vedrørende medlemsstaternes egne databanker og analysedatabanken for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig; procedurerne vedrørende samarbejde og bistand mellem kontrolmyndigheder og -organer, regler om udførelse af overensstemmelseskontrollen med handelsnormer, regler for de myndigheder, der har ansvaret for at udføre kontrollerne, og for indholdet af, hyppighed af og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages;

(98) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: i forbindelse med kontrollen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser, de meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen; reglerne for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationen, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland, de tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser, den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser.

De bør også omfatte: regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er overholdt; nærmere proceduremæssige og tekniske regler vedrørende beregning og anvendelse af administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne; regler vedrørende medlemsstaternes meddelelse af oplysninger til Kommissionen, jf. artikel 104; og foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten, hvis den kan blive skadet af usædvanlig monetær praksis med hensyn til national valuta.

▼B

(99) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: den række indikatorer, der er specifikke for overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik; regler om, hvilke oplysninger, medlemsstaterne skal sende til Kommissionen med henblik på overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik; regler om formen og kalenderen for offentliggørelse af modtagerne af støtte fra fondene, den ensartede anvendelse af forpligtelsen til at underrette støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort, samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med offentliggørelsen af modtagerne af støtte fra fondene.

(100) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af visse gennemførelsesretsakter. Med hensyn til de gennemførelsesretsakter, der indebærer, at Kommissionen skal foretage beregning af beløb, gør rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet, og den har til formål at øge effektivitet, forudsigelighed og hurtighed under hensyntagen til tidsfristerne og budgetprocedurerne. Med hensyn til gennemførelsesretsakterne inden for rammerne af betalinger til medlemsstaterne og afslutningen af regnskabsproceduren gør rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet og for verifikation af de nationale betalingsorganers årsregnskaber med henblik på at godkende sådanne regnskaber, eller hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, at udelukke sådanne udgifter fra finansiering fra Unionen. I andre tilfælde er det undersøgelsesproceduren, der bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

(101) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011 vedrørende opstillingen af den for EGFL-udgifterne tilgængelige nettosaldo og foretage supplerende udbetalinger eller fradrag som led i proceduren for månedlige udbetalinger uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

(102) Idet overgangen fra systemet efter de ophævede forordninger til systemet i nærværende forordning kan give en række praktiske, specifikke vanskeligheder bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige og behørigt begrundede overgangsforanstaltninger.

(103) Som følge af at det haster med at forberede en smidig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(104) Da programmeringsperioden for de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres på grundlag af denne forordning, begynder den 1. januar 2014, bør denne forordning finde anvendelse fra den dato. Da regnskabsåret for landbruget dækker betalte udgifter og indkomne indtægter, der er bogført på fondsbudgettet af betalingsorganerne for et regnskabsår "N", der begynder den 16. oktober i år "N-1" og slutter den 15. oktober i år "N", bør bestemmelser vedrørende godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer og Kommissionens relevante beføjelser, den finansielle forvaltning af fondene såsom budgetloft, reserve til kriser i landbrugssektoren, den finansielle disciplin, anvendelse af indtægter

▼B

dog anvendes fra en tidligere dato svarende til begyndelsen af regnskabsåret 2014, dvs. den 16. oktober 2013. Af samme årsag bør bestemmelserne vedrørende proceduren for månedlige betalinger foretaget af Kommissionen til medlemsstater og betalingsorganernes overholdelse af betalingsfristerne finde anvendelse for udgifter, der er afholdt fra og med regnskabsåret 2014, dvs. den 16. oktober 2013.

(105) Der er foretaget høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som har afgivet udtalelse ([1]).

(106) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne på grund af forbindelserne mellem den og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og begrænsningerne for medlemsstaternes økonomiske ressourcer i en udvidet Union, men kan på grund af den flerårige garanterede unionsfinansiering og ved at fokusere på prioriteterne, bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastlægges der regler for:

a) finansiering af udgifter under den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter vedrørende udvikling af landdistrikter

b) bedriftsrådgivningsordningen

c) de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre

d) krydsoverensstemmelsesordningen

e) afslutning af regnskaber.

Artikel 2

Udtryk, der benyttes i denne forordning

1. I denne forordning forstås ved:

a) "landbruger", "landbrugsvirksomhed" og "landbrugsareal": en landbruger, en landbrugsvirksomhed og et landbrugsareal som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013

([1]) EUT C 35 af 9.2.2012, s. 1.

▼B

b) "landbrugsvirksomhed" en landbrugsvirksomhed som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013

c) "landbrugsareal" et landbrugsareal som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013

d) "bedrift": bedrift som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013 med forbehold af artikel 91, stk. 3, med henblik på afsnit VI i denne forordning

e) "direkte betalinger": direkte betalinger som defineret i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1307/2013

f) "sektorlandbrugslovgivningen": enhver gældende retsakt vedtaget på grundlag af artikel 43 i TEUF inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik samt i påkommende tilfælde enhver delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt vedtaget på grundlag af sådanne retsakter og del to i forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt den finder anvendelse på ELFUL

g) "uregelmæssighed": en uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

2. Med henblik på finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik kan "force majeure" og "ekstraordinære omstændigheder", navnlig anerkendes i følgende tilfælde:

a) støttemodtagerens død

b) støttemodtagerens uarbejdsdygtighed i længere tid

c) en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriften

d) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke

e) en epizooti eller en plantesygdom, der rammer henholdsvis hele støttemodtagerens besætning eller en del af denne eller alle støttemodtagerens afgrøder eller en del af disse

f) ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften, hvis ekspropriationen ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen.

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM LANDBRUGSFONDE

KAPITEL I

Landbrugsfonde

Artikel 3

Finansieringsfonde for landbrugsudgifter

1. For at gøre det muligt at nå de mål, der tilsigtes ved den fælles landbrugspolitik som fastsat i TEUF, finansieres de forskellige foranstaltninger omfattende politik, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, af:

a) Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)

b) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

2. EGFL og ELFUL ("fondene") udgør en del af Den Europæiske Unions almindelige budget (Unionens budget).

▼B

Artikel 4

Udgifter under EGFL

1. EGFL gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. Den finansierer følgende udgifter, der afholdes i overensstemmelse med EU-retten:

a) foranstaltninger til regulering af eller støtte til landbrugsmarkeder

b) direkte betalinger til landbrugerne i medfør af den fælles landbrugspolitik

c) Unionens finansielle støtte til foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om og fremme af landbrugsprodukter på Unionens indre marked og i tredjelande, som gennemføres af medlemsstaterne på grundlag af andre programmer end dem, der er omhandlet i artikel 5, og som er udvalgt af Kommissionen

▼C1

d) Unionens finansielle bidrag til skolefrugt- og grøntsagsordningen som omhandlet i artikel 23 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og til foranstaltninger i forbindelse med dyresygdomme og tab af forbrugertillid som omhandlet i henholdsvis artikel 220 i nævnte forordning.

▼B

2. EGFL finansierer direkte følgende udgifter, som afholdes i overensstemmelse med EU-retten:

a) foranstaltninger til fremme af landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller gennem internationale organisationer

b) foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med EU-retten, og som har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer fra landbruget

c) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet

d) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedrifternes struktur.

Artikel 5

Udgifter under ELFUL

ELFUL gennemføres med delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. Den finansierer Unionens finansielle støtte til programmer for udvikling af landdistrikterne, som gennemføres i overensstemmelse med EU-retten vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne.

Artikel 6

Andre udgifter, herunder faglig bistand

Fondene kan hver især, direkte, på initiativ af Kommissionen og/eller på dennes vegne, finansiere aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning, administrativ og tekniske støtteforanstaltninger samt foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og kontrol, som er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. Disse foranstaltninger omfatter blandt andet:

▼B

a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand

b) Kommissionens erhvervelse af satellitbilleder, der kræves til kontrollen ifølge artikel 21

c) de foranstaltninger, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, som benyttes til overvågning af landbrugsressourcer efter artikel 22

d) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til information, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de midler, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik

e) formidling af information om den fælles landbrugspolitik efter artikel 45

f) undersøgelser af den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af fondene, herunder forbedring af evalueringsmetoder og informationsudveksling om praksis på området for den fælles landbrugspolitik

g) i givet fald oprettelse af gennemførelsesorganer, der er etableret i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 ([1]), og som handler inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

h) foranstaltninger vedrørende udbredelse af oplysninger, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer på EU-niveau, som gennemføres i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, herunder etablering af netværk af de berørte aktører

i) foranstaltninger, der er nødvendige for udvikling, registrering og beskyttelse af logoer inden for rammerne af Unionens kvalitetspolitikker og for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet hertil, samt den fornødne udvikling af informationsteknologi.

KAPITEL II

Betalingsorganer og andre organer

Artikel 7

Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Betalingsorganer er tjenester eller organer i medlemsstaterne, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol af udgifter, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5.

Bortset fra betaling kan udførelsen af disse opgaver uddelegeres.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

▼B

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer kontorer og organer, der har en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, der giver tilstrækkelig sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og korrekte, og behørigt dokumenterede. Med henblik på dette skal betalingsorganerne overholde minimumsbetingelserne for godkendelse for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågning, som Kommissionen fastlægger i medfør af artikel 8, stk. 1, litra a).

Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser antallet af godkendte betalingsorganer til højst et på nationalt plan eller, hvor relevant, til et pr. region. Hvis der indføres betalingsorganer på regionalt plan, skal medlemsstaterne derudover enten godkende et betalingsorgan på nationalt plan til støtteordninger, der ifølge deres natur skal forvaltes på nationalt plan, eller overlade forvaltningen af disse ordninger til deres regionale betalingsorganer.

Medlemsstaterne kan uanset andet afsnit bevare det antal betalingsorganer, som er blevet godkendt før den 20 december 2013

Kommissionen skal inden udgangen af 2016 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om funktionen af systemet med betalingsorganer i Unionen, hvor det er relevant ledsaget af lovgivningsforslag.

3. Senest den 15. februar i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, opstiller den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan:

a) årsregnskaberne for de udgifter, der er afholdt til udførelsen af de opgaver, der er overdraget til deres godkendte betalingsorganer ledsaget af de for regnskabernes afslutning nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 51

b) en forvaltningserklæring om regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og de interne kontrolsystemers korrekte funktionsmåde baseret på objektive kriterier samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

c) et årligt sammendrag af de endelige revisionsberetninger og de gennemførte kontroller, herunder en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt de foranstaltninger, der skal træffes eller planlægges til afhjælpning heraf.

Fristen indtil den 15. februar kan undtagelsestilfælde forlænges af Kommissionen til senest den 1. marts efter meddelelse fra den berørte medlemsstat.

▼B

4. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan, udpeger medlemsstaten et offentligt koordineringsorgan ("koordineringsorganet"), som det pålægger følgende opgaver:

a) at indsamle de oplysninger, der skal stilles til Kommissionens rådighed, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen

b) at træffe eller koordinere, alt efter hvad der er relevant, foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art og holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning

c) at fremme og, hvor det er muligt, sikre en harmoniseret anvendelse af Unionens regler.

Med hensyn til behandling af de finansielle oplysninger, der henvises til i første afsnit, litra a) skal koordineringsorganet være specielt godkendt af medlemsstaterne.

5. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere et eller flere af de godkendelseskriterier, der henvises til i stk. 2, tilbagekalder medlemsstaten på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen sin godkendelse, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor.

6. Betalingsorganerne forvalter og sikrer kontrol af de transaktioner, der har forbindelse med offentlig intervention, og som de er ansvarlige for, og de bevarer det overordnede ansvar på dette område.

Artikel 8

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre, at ordningen i stk. 7 fungerer forsvarligt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende:

a) minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer og af koordineringsorganerne, jf. henholdsvis artikel 7, stk. 2, og artikel 7, stk. 4

b) betalingsorganernes forpligtelser hvad angår offentlig intervention samt reglerne for indholdet af deres forvaltnings- og kontrolansvar.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for:

a) procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af godkendelsen af betalingsorganer og koordineringsorganer samt procedurerne for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer

b) arbejdet i forbindelse med og kontrollen af betalingsorganernes forvaltningserklæring

c) koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen, jf. artikel 7, stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

▼B

Artikel 9

Certificeringsorganer

1. Certificeringsorganet er et offentligt eller privat revisionsorgan, som er udpeget af medlemsstaten. Hvis det er et privat revisionsorgan, og den gældende EU-ret eller den nationale ret kræver det, udvælges organet af medlemsstaten ved en offentlig udbudsprocedure. Det giver en udtalelse udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte regnskabsstandarder om betalingsorganets årsregnskabers fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, det interne kontrolsystems korrekte funktionsmåde, samt hvorvidt de udgifter, for hvilke Kommissionen er blevet anmodet om godtgørelse, er lovlige og formelt rigtige. Det skal ligeledes fremgå af denne udtalelse, hvorvidt undtagelsen har givet anledning til tvivl om de påstande, der er fremsat i forvaltningserklæringen.

Certificeringsorganet råder over den fornødne tekniske ekspertise. Det fungerer uafhængigt af både det pågældende betalingsorgan og koordineringsorgan og den myndighed, som godkendte dette organ.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende certificeringsorganernes opgaver, herunder kontrol, og vedrørende de certifikater og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer. Under hensyn til behovet for maksimal effektivitet for testen af transaktioner og for faglig revisionsvurdering med hensyn til en integreret tilgang skal gennemførelsesretsakterne også fastlægge:

a) de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis

b) de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne under hensyn til internationale revisionsstandarder skal bruge til at afgive deres udtalelser, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, brug af en enkel integreret prøve for hver befolkning og, hvor det er hensigtsmæssigt, muligheden for at ledsage betalingsorganernes kontrol på stedet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 10

Antagelige betalinger foretaget af betalingsorganerne

De i artikel 4, stk. 1, og artikel 5 omhandlede udgifter kan kun dækkes af finansiering fra Unionen, hvis de er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

▼B

Artikel 11

Fuldstændig udbetaling til støttemodtagere

Medmindre andet er udtrykkeligt fastsat i EU-retten, skal betalinger i forbindelse med den finansiering, der er omhandlet i denne forordning, udbetales med det fulde beløb til støttemodtagerne.

AFSNIT III

BEDRIFTSRÅDGIVNINGSORDNING

Artikel 12

Princip og anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indfører en ordning til rådgivning af støttemodtagere om arealforvaltning og bedriftsforvaltning ("bedriftsrådgivningsordningen"). Bedriftsrådgivningsordningen drives af udpegede offentlige organer og/eller udvalgte private organer.

2. Bedriftsrådgivningsordningen dækker mindst følgende:

a) forpligtelser på bedriftsniveau, som resultat af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og normerne for god landbrugs- og miljømæssig stand som fastlagt i kapitel I i afsnit VI

b) praksis i landbruget, som er velgørende for klima og miljø, som fastlagt i kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013 og opretholdelse af landbrugsarealet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013

c) foranstaltninger på bedriftsplan, som programmer for udvikling af landdistrikter indeholder, og som sigter mod modernisering af landbrug, forbedring af konkurrenceevne, sektorintegration, innovation og markedsorientering og fremme af iværksætteri

d) krav på støttemodtagerniveau som fastlagt af medlemsstaterne til gennemførelse af artikel 11, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF

e) krav på støttemodtagerniveau som fastlagt af medlemsstaterne til gennemførelse af artikel 55 i forordning (EF) nr. 1107/2009, navnlig kravene omhandlet i artikel 14 i direktiv 2009/128/EF.

3. Bedriftsrådgivningsordningen kan også dække navnlig:

a) fremme af omstilling af bedrifter og diversificering af disses økonomiske aktivitet

b) risikoforvaltning og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger til håndtering af naturkatastrofer, katastrofale hændelser og dyre- og plantesygdomme

▼B

c) de minimumskrav, der er fastlagt ved national ret, som omhandlet i artikel 29, stk. 3, og artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013

d) oplysninger vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaforandring, biodiversitet og vandbeskyttelse som fastlagt i bilag I til denne forordning.

Artikel 13

Specifikke krav vedrørende bedriftsrådgivningsordningen

1. Medlemsstaterne sørger for, at rådgivere, der arbejder inden for bedriftsrådgivningsordningen, er passende kvalificerede og regelmæssigt modtager efteruddannelse.

2. Medlemsstaterne sørger for, at rådgivning og kontrol er adskilt fra hinanden. I den forbindelse, og uden at det berører den nationale ret om aktindsigt, sikrer medlemsstaterne, at de udpegede og udvalgte organer, som der henvises til i artikel 12, stk. 1, ikke videregiver personlige eller individuelle oplysninger eller data, som de bliver bekendt med under deres rådgivningsarbejde, til andre end den støttemodtager, der driver den pågældende bedrift, medmindre det drejer sig om uregelmæssigheder eller overtrædelser, som de konstaterer under deres arbejde, og som ifølge Unionens lovgivning eller national lovgivning er omfattet af en forpligtelse til at underrette en offentlig myndighed, særlig i tilfælde af strafferetlige overtrædelser.

3. Den berørte nationale myndighed giver primært ved hjælp af elektroniske midler den potentielle støttemodtager den relevante liste over udvalgte og udpegede organer, jf. artikel 12, stk. 1.

Artikel 14

Adgang til bedriftsrådgivningsordningen

Støttemodtagere og landbrugere, som ikke modtager støtte under den fælles landbrugspolitik, kan benytte bedriftsrådgivningsordningen på frivilligt grundlag.

Med forbehold af artikel 99, stk. 2, fjerde afsnit, kan medlemsstaterne dog efter objektive kriterier fastsætte, hvilke kategorier af støttemodtagere der har prioriteret adgang til bedriftsrådgivningsordningen, herunder netværk, der opererer med begrænsede ressourcer som defineret i artikel 53, 55 og 56 i forordning (EU) nr. 1305/2013

I sådanne tilfælde sørger medlemsstaterne for, at landbrugere med den mest begrænsede adgang til andre rådgivningsordninger end bedriftsrådgivningsordningen, bliver prioriteret højest.

Bedriftsrådgivningsordningen skal sikre, at støttemodtagere har adgang til rådgivning, som er nyttig for deres bedrifts specifikke situation.

▼B

Artikel 15

Kommissionens beføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler med henblik på ensartet gennemførelse af bedriftsrådgivningsordningen, så ordningen bliver fuldt operationel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT IV

FINANSIEL FORVALTNING AF FONDENE

KAPITEL 1

EGFL

Afdeling 1

Finansiering af udgifter

Artikel 16

Budgetloft

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013

2. I tilfælde af at det i EU-retten er fastsat, at der skal trækkes beløb fra, eller lægges beløb til de i stk. 1 omhandlede beløb, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 116, der fastsætter den nettobalance, der er til rådighed for EGFL-udgifterne på grundlag af de i EU–retten omhandlede data.

Artikel 17

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 4, stk. 1, nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.

2. Indtil Kommissionen har foretaget de månedlige betalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 18

Procedure for månedlige betalinger

1. Med forbehold af anvendelsen af artikel 51 og 52 foretages de månedlige betalinger af Kommissionen til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåneden.

▼B

2. De månedlige betalinger foretages til hver medlemsstat senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, behandles som udgifter afholdt i oktober måned. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, behandles som udgifter afholdt i november måned.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de månedlige betalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, under hensyntagen til behovet for nedsættelser eller suspensioner som omhandlet i artikel 41 eller andre korrektioner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter uden anvendelse af den procedure, der er nævnt i artikel 116, der fastsætter supplerende betalinger eller nedsættelser. I sådanne tilfælde underrettes den i artikel 116, stk. 1, omhandlede komité herom på sit næste møde.

Artikel 19

Administrationsudgifter og personaleudgifter

Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, finansieres ikke af fonden.

Artikel 20

Offentlig interventionsudgift

1. Hvis der ikke som led i den fælles markedsordning er fastlagt et beløb pr. enhed for en offentlig intervention, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste beløb, der er ensartede for hele Unionen, navnlig for så vidt angår midler fra medlemsstaterne, der anvendes til at opkøbe produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og i givet fald til forarbejdning af interventionsprodukter.

2. For at sikre EGFL's finansiering af den offentlige interventionsudgift tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115 vedrørende:

a) typen af foranstaltninger, som Unionen vil kunne finansiere, og betingelserne for godtgørelse

b) betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoder på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, eller på grundlag af faste beløb, som Kommissionen har fastsat, eller på grundlag af faste eller ikkefaste beløb omhandlet i sektorlovgivningen for landbruget.

▼B

3. For at sikre en korrekt forvaltning af de bevillinger, der opføres på Unionens budget til EGFL, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115, der fastsætter regler vedrørende værdiansættelsen af tiltag i forbindelse med offentlig intervention, de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter under den offentlige intervention, og som fastsætter beløb, der skal finansieres.

4. 4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de beløb, der henvises til i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

Artikel 21

Erhvervelse af satellitbilleder

Listen over, hvilke satellitbilleder der er nødvendige til kontrol, godkendes af Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med de specifikationer, der er udarbejdet af hver enkelt medlemsstat.

Kommissionen leverer disse satellitbilleder gratis til kontrolorganerne eller til leverandører af tjenester, som er bemyndiget af disse organer til at repræsentere dem.

Kommissionen forbliver ejer af satellitbillederne og tager dem tilbage, når arbejdet er færdigt. Kommissionen kan også kræve, at der skal udføres arbejde med forbedring af teknikker og arbejdsmetoder i forbindelse med inspektion af landbrugsarealer ved telemåling.

Artikel 22

Overvågning af landbrugsressourcer

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til artikel 6, litra c), skal sigte mod at give Kommissionen midler til at:

a) forvalte Unionens landbrugsmarkeder i global sammenhæng

b) sørge for agroøkonomisk overvågning og landbrugsmiljøovervågning af landbrugsjord, herunder skovlandbrug, og overvågning af afgrødernes tilstand, for at der kan opstilles prognoser, særlig over udbyttet og landbrugsproduktionen

c) lette adgangen til sådanne prognoser i en international kontekst, f.eks. de initiativer, der koordineres af FN-organisationer eller andre internationale organer

d) bidrage til åbenhed på verdensmarkederne, og

e) sikre teknologisk opfølgning af det agrometeorologiske system.

▼B

De foranstaltninger, der finansieres i medfør af artikel 6, litra c), vedrører indsamling eller køb af data, der er nødvendige for at gennemføre og overvåge den fælles landbrugspolitik, herunder satellitdata og meteorologiske data, oprettelse af en infrastruktur for rumlige data og et websted, gennemførelse af specifikke undersøgelser af klimatiske forhold, telemåling som hjælpemiddel til overvågning af jordens sundhedstilstand samt opdatering af agrometeorologiske og økonometriske modeller. Disse aktioner gennemføres om nødvendigt i samarbejde med nationale laboratorier og organer.

Artikel 23

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter

a) regler vedrørende finansieringen i medfør af artikel 6, litra b) og c),

b) den procedure, hvorunder de i artikel 21 og 22 omhandlede foranstaltninger skal gennemføres for at opfylde de fastsatte mål,

c) rammen for erhvervelse, forbedring og brug af satellitbilleder og meteorologiske data samt gældende frister.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Afdeling 2

Budgetdisciplin

Artikel 24

Overholdelse af loftet

1. På intet tidspunkt under budgetproceduren og gennemførelsen af budgettet må bevillingerne vedrørende EGFL-udgifter overstige det beløb, der er omhandlet i artikel 16.

Alle lovgivningsinstrumenter, der foreslås af Kommissionen og vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, af Rådet eller af Kommissionen, og som har indflydelse på EGFL's budget, skal overholde det beløb, der er omhandlet i artikel 16.

2. Hvis der i EU-retten er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft fastsat i euro, og, hvis artikel 41 finder anvendelse, justeret for eventuelle følger.

3. De nationale lofter over de direkte betalinger, der er anført i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1307/2013 korrigeret med de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 26 i nærværende forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

▼B

Artikel 25

Reserve til kriser i landbrugssektoren

Der oprettes en reserve med det formål at yde yderligere støtte til landbrugssektoren i tilfælde af større kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen ("reserven til kriser i landbrugssektoren") gennem anvendelse ved begyndelsen af hvert år af en nedsættelse af de direkte betalinger inden for rammerne af ordningen for finansiel disciplin, der er omhandlet i artikel 26.

Reservens samlede beløb er 2 800 mio. EUR med lige store årlige trancher af 400 mio. EUR (i 2011-priser) for perioden 2014-2020 og medtages under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme, som fastsat i bilaget til forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013

Artikel 26

Finansiel disciplin

1. For at sikre, at de årlige lofter, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 til finansiering af markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger, bliver overholdt, fastsættes der en tilpasningssats for de direkte betalinger (tilpasningssatsen), når prognoserne for finansieringen af de foranstaltninger, der finansieres under det pågældende underloft for et givet regnskabsår, viser, at gældende årlige lofter vil blive overskredet.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag vedrørende tilpasningssatsen senest den 31. marts i det kalenderår, for hvilket den tilpasning, der er nævnt i stk. 1, finder anvendelse.

3. Hvis tilpasningssatsen ikke er blevet fastsat af Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni i et år, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakter, der fastsætter tilpasningssatsen, og underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet herom. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

4. Indtil den 1. december kan Kommissionen på grundlag af nye elementer, den er kommet i besiddelse af, vedtage gennemførelsesretsakter, der tilpasser tilpasningssatsen i overensstemmelse med stk. 2 eller 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

5. Uanset artikel 169, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal medlemsstaterne godtgøre de bevillinger, der er fremført i overensstemmelse med artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 til slutmodtagere, som i det regnskabsår, som bevillingerne er fremført til, jf. stk. 1 i denne artikel, er genstand for tilpasningssatsen.

▼B

Den godtgørelse, der er nævnt i første afsnit, finder kun anvendelse for slutbrugere i de medlemsstater, hvor der anvendes finansiel disciplin i det foregående regnskabsår.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter betingelser og nærmere regler for de bevillinger, der er overført i overensstemmelse med artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 med henblik på at finansiere de udgifter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i nærværende forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

7. Når denne artikel anvendes, skal beløbet til reserven til kriser i landbrugssektoren, jf. artikel 25, indgå i fastsættelsen af tilpasningssatsen. Ethvert beløb, der ikke er stillet til rådighed for kriseforanstaltninger ved udgangen af regnskabsåret, udbetales i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

Artikel 27

Proceduren vedrørende budgetdisciplin

1. Samtidig med at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sit budgetforslag for regnskabsår N, forelægger den også sine overslag for regnskabsårene N-1, N og N+1.

2. Hvis det ved opstillingen af budgetforslaget for regnskabsår N viser sig, at der er risiko for, at det i artikel 16 omhandlede beløb for regnskabsår N bliver overskredet, foreslår Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet eller Rådet de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af dette beløb.

3. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at det i artikel 16 omhandlede beløb vil blive overskredet, og at den ikke inden for rammerne af sine beføjelser vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde situationen, foreslå andre foranstaltninger til at sikre, at beløbet overholdes. Disse foranstaltninger vedtages af Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 3, i TEUF, eller af Europa–Parlamentet og Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 2 i TEUF.

4. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelse ved slutningen af regnskabsår N overstiger eller forventes at ville overstige det i artikel 16 omhandlede beløb, skal Kommissionen:

a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata og inden for rammerne af det disponible budget, og vedtage gennemførelsesretsakter, der midlertidigt fastsætter beløbet for betalingerne for den pågældende måned

b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i år N + 1, fastslå deres situation med hensyn til Unionens finansiering regnskabsår N

▼B

c) vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår det samlede beløb for Unionens finansiering, fordelt på medlemsstaterne, på grundlag af en enkelt sats for Unionens finansiering, inden for rammerne af det budget, der var til rådighed for de månedlige betalinger

d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i år N+1, foretage de udligninger, der eventuelt er nødvendige med hensyn til medlemsstaterne.

De i første afsnit, litra b) og c), omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

Artikel 28

Alarm- og overvågningssystemet

For at sikre, at det i artikel 16 omhandlede budgetloft ikke overskrides, etablerer Kommissionen et månedsbaseret alarm- og overvågningssystem af EGFL-udgifterne.

I begyndelsen af hvert regnskabsår fastlægger Kommissionen med henblik herpå månedlige udgiftsprofiler, hvor det er hensigtsmæssigt, baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende regnskabsår.

Artikel 29

Referencevekselkurser

1. Når Kommissionen vedtager budgetforslaget eller en ændringsskrivelse til budgetforslaget, som vedrører landbrugsudgifterne, anvender den ved udarbejdelsen af overslagene over EGFL's budget den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, som har været konstateret på markedet i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

2. Når Kommissionen vedtager et forslag til tillægs- og ændringsbudget eller en ændringsskrivelse hertil, anvender den, i det omfang disse dokumenter vedrører bevillinger til de i artikel 4, stk. 1, litra a), omhandlede foranstaltninger:

a) den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, der faktisk er konstateret på markedet mellem den 1. august i det foregående regnskabsår og slutningen af det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet og senest den 31. juli i det løbende regnskabsår, og

▼B

b) den gennemsnitlige vekselkurs, der faktisk er konstateret i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet i forbindelse med et overslag over resten af regnskabsåret.

KAPITEL II

ELFUL

Afdeling 1

Generelle bestemmelser for elful

Artikel 30

Ingen dobbeltfinansiering

Udgifter, der finansieres under ELFUL, må ikke dækkes af anden finansiering under Unionens budget.

Artikel 31

Bestemmelser vedrørende alle betalinger

1. I overensstemmelse med artikel 77, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 må betalinger fra Kommissionen af ELFUL-bidrag som omhandlet i artikel 5 i denne forordning ikke overskride budgetforpligtelserne.

Disse betalinger tilskrives den tidligst åbne budgetforpligtelse.

2. Artikel 84 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Afdeling 2

Indholdet af programmerne for udvikling af landdistrikterne

Artikel 32

ELFUL's finansielle deltagelse

ELFUL's finansielle deltagelse i udgifter til programmer for udvikling af landdistrikterne fastsættes for hvert enkelt program inden for de lofter, der er fastsat i EU-retten vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL.

Artikel 33

Budgetforpligtelser

Hvad angår Unionens budgetforpligtelser til programmer for udvikling af landdistrikterne, finder artikel 76 i forordning (EU) nr. 1303/2013 anvendelse.

▼B

Afdeling 3

Finansiel deltagelse i programmer for udvikling af landdistrikterne

Artikel 34

Bestemmelser gældende for betalinger til programmer for udvikling af landdistrikterne

1. De midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 5 nævnte udgifter, stilles til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af en saldo, som det er beskrevet i denne afdeling.

2. Det samlede beløb for forfinansiering og mellemliggende betalinger må ikke overstige 95 % af ELFUL's deltagelse i hvert program for udvikling af landdistrikterne.

Når loftet på 95 % er nået, fortsætter medlemsstaterne med at fremsende betalingsanmodninger til Kommissionen.

Artikel 35

Forfinansieringsordninger

1. Efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet for udvikling af landdistrikterne udbetaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele programmeringsperioden til medlemsstaten. Dette første forfinansieringsbeløb betales i trancher på følgende måde:

a) i 2014: 1 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet og 1,5 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet, når en medlemsstat har modtaget finansiel bistand siden 2010 enten i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet (EFSF) eller modtager finansiel bistand den 31. december 2013 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF

b) i 2015: 1 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet og 1,5 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet, når en medlemsstat har modtaget finansiel bistand siden 2010 i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra EFSF eller modtager finansiel bistand den 31. december 2014 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF

c) i 2016: 1 % af støtten fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet.

Hvis et program for udvikling af landdistrikterne vedtages i 2015 eller senere, udbetales de tidligere trancher i det år, hvor det vedtages.

2. Hele det beløb, der udbetales om forfinansiering, skal tilbagebetales til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen udgiftsanmeldelse inden for rammerne af programmet for udvikling af landdistrikterne senest 24 måneder efter den dato, hvor Kommissionen har betalt den første tranche af forfinansieringen, skal hele det beløb, der udbetales som forfinansiering, tilbagebetales til Kommissionen.

▼B

3. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til det pågældende program for udvikling af landdistrikterne og fratrækkes de offentlige udgifter, som er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.

4. Det samlede forfinansieringsbeløb cleares i overensstemmelse med proceduren i artikel 51 i denne forordning, inden programmet for udvikling af landdistrikterne afsluttes.

Artikel 36

Mellemliggende betalinger

1. De mellemliggende betalinger foretages for hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne. De beregnes ved anvendelse af samfinansieringssatsen for hver enkelt foranstaltning på den afholdte offentlige udgift til den pågældende foranstaltning, jf. artikel 59 i forordning (EU) nr. 1305/2013

2. Kommissionen foretager med forbehold af disponible budgetmidler og under hensyntagen til nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 41 de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

3. Hver mellemliggende betaling foretages af Kommissionen med forbehold af, at følgende krav er overholdt:

a) fremsendelse til Kommissionen af en udgiftsanmeldelse, der er underskrevet af det godkendte betalingsorgan i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c)

b) overholdelse af det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af foranstaltningerne for hele den periode, som det pågældende program dækker

c) fremsendelse til Kommissionen af den seneste årlige statusrapport vedrørende gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne.

4. Kommissionen underretter hurtigst muligt det godkendte betalingsorgan eller koordineringsorganet, når det er blevet udpeget, hvis et af de i stk. 3 nævnte krav ikke er opfyldt. En udgiftsanmeldelse kan ikke tages i betragtning, hvis et af kravene i stk. 3, litra a) eller c), ikke er opfyldt.

5. Med forbehold af anvendelsen af artikel 51 og 52 foretager Kommissionen mellemliggende betalinger inden for en frist på 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de i stk. 3 omhandlede krav.

6. De godkendte betalingsorganer udarbejder og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, med en hyppighed, der fastsættes af Kommissionen.

▼B

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den hyppighed med hvilken de godkendte betalingsorganer fremsender disse mellemliggende udgiftsanmeldelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter den i artikel 116, stk. 3, omhandlede undersøgelsesprocedure.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder. I tilfælde, hvor den i artikel 65, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede udgift ikke kan anmeldes til Kommissionen i den pågældende periode, fordi en ændring af programmet endnu ikke er blevet godkendt af Kommissionen, kan den anmeldes i efterfølgende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober, tages i betragtning over det følgende års budget.

7. Artikel 83 i forordning (EU) nr. 1303/2013 finder anvendelse.

Artikel 37

Betaling af saldo og afslutning af programmet

1. Efter modtagelse af den seneste årlige statusrapport vedrørende gennemførelsen af et program for udvikling af landdistrikterne betaler Kommissionen saldoen med forbehold af disponible budgetmidler på grundlag af gældende finansieringsplan, årsregnskaberne for det seneste regnskabsår, hvor programmet for udvikling af landdistrikterne har været gennemført, og den tilsvarende afgørelse om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den endelige dato for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og skal dække de udgifter, som er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse.

2. Saldoen skal betales senest seks måneder efter, at Kommissionen har modtaget de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, og det seneste årsregnskab er blevet afsluttet. Med forbehold af artikel 38, stk. 5, frigør Kommissionen de resterende beløb, som der er disponeret over efter betalingen af saldoen, inden for seks måneder.

3. Hvis Kommissionen ikke senest inden den tidsfrist, der er fastsat i stk. 1, har modtaget den seneste statusrapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for det sidste år af programmets gennemførelse, frigøres saldoen automatisk som omhandlet i artikel 38.

Artikel 38

Automatisk frigørelse for programmer for udvikling af landdistrikterne

1. Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et program for udvikling af landdistrikterne, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det tredje år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 36, stk. 3, omhandlede krav, frigør Kommissionen automatisk.

▼B

2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.

3. Har en retslig procedure eller administrativ prøvelse opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår beløbet svarende til de pågældende foranstaltninger, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, forudsat at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. december i år N + 3.

4. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år N + 3

b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, og som i alvorlig grad berører gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

Medlemsstaten sender senest den 31. januar Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der henvises til i første afsnit, for de beløb, der angives inden udgangen af det forudgående år.

5. Kommissionen underretter i god tid medlemsstaten, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Den underretter dem om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra modtagelsen af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den sidste tidsfrist, der er resultatet af anvendelsen af stk. 1-3.

6. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's deltagelse i det pågældende program for udvikling af landdistrikterne, for så vidt angår det pågældende år, med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan med henblik på at fordele nedsættelsen af støtten mellem foranstaltningerne til godkendelse hos Kommissionen. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt foranstaltning.

▼B

KAPITEL III

Fælles bestemmelser

Artikel 39

Regnskabsår for landbrug

Med forbehold af de særlige bestemmelser om anmeldelse af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention, der fastlægges af Kommissionen i medfør af artikel 46, stk. 6, dækker regnskabsåret for landbruget betalte udgifter og indkomne indtægter, der er bogført på fondenes budgetter af betalingsorganerne for et regnskabsår "N", der begynder den 16. oktober i år "N-1" og slutter den 15. oktober i år "N".

Artikel 40

Overholdelse af betalingsfrister

Hvor der er fastsat betalingsfrister i EU-retten, medfører enhver betaling, som betalingsorganerne har foretaget til modtagerne inden den tidligst mulige betalingsdato og efter den seneste mulige betalingsdato, at betalingerne ikke kan accepteres til finansiering fra Unionen, undtagen i tilfælde, under betingelser og inden for grænser, der fastsættes under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

For at udgifter, som er afholdt inden den tidligst mulige betalingsdato eller efter den senest mulige betalingsdato, vil kunne finansieres af Unionen, samtidig med at de finansielle følger heraf begrænses, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende undtagelser fra bestemmelsen i første afsnit.

Artikel 41

Nedsættelse og suspension af månedlige og mellemliggende betalinger

1. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de i artikel 102 omhandlede oplysninger kan fastslå, at udgifterne er blevet afholdt af organer, som ikke er godkendte betalingsorganer, at de ved EU-retten fastsatte betalingsperioder eller finansieringslofter ikke er blevet overholdt, eller at udgifterne på anden måde ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, kan Kommissionen nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, eller inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 36, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

▼B

Hvis Kommissionen ikke ud fra udgiftsanmeldelserne eller de i artikel 102 omhandlede oplysninger kan fastslå, at udgifterne er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at indsende yderligere oplysninger og fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage. Hvis Kommissionen ikke modtager svar fra medlemsstaten på sin anmodning inden for den fastsatte frist, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller viser, at udgifterne ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, kan Kommissionen nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, eller inden for rammerne af de i artikel 36 omhandlede mellemliggende betalinger.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der nedsætter eller suspenderer de månedlige eller mellemliggende betalinger til en medlemsstat, hvis en eller flere nøglekomponenter i det pågældende nationale kontrolsystem ikke findes eller ikke fungerer på grund af de konstaterede manglers alvorlige eller vedvarende karakter, eller der er lignende alvorlige mangler i systemet for inddrivelse af uretmæssige betalinger, og hvis én af følgende betingelser er opfyldt: gennemførelsesretsakter, der nedsætter eller suspenderer de månedlige eller mellemliggende betalinger til en medlemsstat:

a) de i første afsnit omhandlede mangler af vedvarende art og har forårsaget mindst to gennemførelsesretsakter i medfør af artikel 52, som udelukker den pågældende medlemsstats udgifter fra EU-finansiering, eller

b) Kommissionen konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke er i stand til i umiddelbar fremtid at gennemføre de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med en handlingsplan med klare udviklingsindikatorer, der skal udarbejdes i samråd med Kommissionen.

Nedsættelsen eller suspensionen anvendes på de relevante udgifter, der er afholdt af betalingsorganet, hvis manglerne har eksisteret i en periode, som fastsættes ved de i dette stykke omhandlede gennemførelsesretsakter, og som ikke må overstige tolv måneder. Hvis betingelserne for nedsættelsen eller suspensionen fortsætter med at blive overholdt, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der forlænger den periode for yderligere perioder, der ikke overstiger tolv måneder. Nedsættelsen eller suspensionen forlænges ikke, hvis disse betingelser ikke længere er overholdt.

De i dette afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

Før Kommissionen vedtager de i dette stykke omhandlede gennemførelsesretsakter, underretter den berørte medlemsstat om, at den har til hensigt at gøre det, og anmoder medlemsstaten om at reagere inden for en periode, som ikke må være under 30 dage.

Gennemførelsesretsakter, der fastsætter de i artikel 18, stk. 3, omhandlede månedlige betalinger eller de i artikel 36 omhandlede mellemliggende betalinger skal tage hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af dette stykke.

▼B

3. Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og berører ikke anvendelsen af artikel 51 og 52.

4. Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel berører ikke artikel 19, 22 og 23 i forordning (EU) nr. 1303/2013

Nedsættelserne i artikel 19 og 22 i forordning (EU) nr. 1303/2013 anvendes efter den i stk. 2 i denne artikel omhandlede procedure.

Artikel 42

Suspension af betalinger i tilfælde af for sen indsendelse

Hvis sektorlovgivningen for landbrug kræver, at medlemsstaten inden for en nærmere fastsat frist skal fremsende oplysninger om antallet af gennemførte kontroller jf. artikel 59 og resultaterne heraf, og hvis medlemsstaten overskrider denne frist, kan Kommissionen suspendere de i artikel 18 omhandlede månedlige betalinger eller de i artikel 36 omhandlede mellemliggende betalinger, forudsat at Kommissionen rettidigt inden undersøgelsesperiodens begyndelse har stillet alle de nødvendige oplysninger, formularer og forklaringer, der er nødvendige for kontrollen af de statistiske oplysninger, til rådighed for medlemsstaterne. Det beløb der skal suspenderes må ikke overstige 1,5 % af de udgifter, som der ikke er blevet indsendt relevante statistiske oplysninger om til tiden. Når Kommissionen suspenderer en betaling skal den gøre dette i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til forsinkelsens omfang. Navnlig skal der tages hensyn til, om sen indsendelse af oplysninger udgør en risiko for gennemførelsen af den årlige dechargeprocedure. Inden Kommissionen suspenderer de månedlige betalinger, underretter den skriftligt den pågældende medlemsstat herom. Kommissionen tilbagebetaler de suspenderede beløb, når den modtager de statistiske oplysninger fra den pågældende medlemsstat, forudsat at datoen for modtagelsen ikke er senere end den 31. januar året efter.

Artikel 43

Anvendelse af indtægter

1. Følgende indtægter er formålsbestemte indtægter, jf. artikel 21 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012:

a) beløb, som i henhold til artikel 40 og artikel 51 for så vidt angår udgifter under EGFL, og artikel 52 og 54 skal indbetales til Unionens budget, herunder påløbne renter

b) beløb, der opkræves eller inddrives i henhold til del III, afsnit I, kapitel III, afdeling III, i forordning (EF) nr. 1234/2007

c) beløb, der er blevet opkrævet som følge af sanktioner i overensstemmelse med de særlige regler i sektorlovgivningen for landbruget, undtagen hvis det i denne lovgivning eksplicit er fastsat, at medlemsstaterne kan beholde disse beløb

▼B

d) beløb svarende til sanktioner, som pålægges i henhold til reglerne om krydsoverensstemmelse, som er fastlagt i afsnit VI, kapitel II, for så vidt angår udgifter under EGFL

e) enhver sikkerhedsstillelse, kaution eller garanti stillet i henhold til EU-retten, som er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, bortset fra udvikling af landdistrikterne, og efterfølgende fortabes. Tabt sikkerhedsstillelse, som gives ved udstedelsen af eksport- eller importlicenser eller i forbindelse med en udbudsprocedure alene med det formål at sikre, at tilbudsgiverne fremsætter saglige tilbud, beholder medlemsstaterne dog.

2. De i stk. 1 omhandlede beløb indbetales til Unionens budget, og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.

3. Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på den i stk. 1 omhandlede formålsbestemte indtægt.

4. Hvad angår EGFL finder artikel 170 og 171 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 tilsvarende anvendelse på bogføringen af de formålsbestemte indtægter, som er omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 44

Føring af separate regnskaber

Hvert enkelt betalingsorgan fører et sæt af særskilte regnskaber for de bevillinger, der er opført på Unionens budget til fondene.

Artikel 45

Informationsforanstaltninger

1. Fremsendelsen af oplysninger, der finansieres i medfør af artikel 6, litra e), har navnlig til formål at bidrage til at forklare, gennemføre og udvikle den fælles landbrugspolitik og gøre befolkningen mere bevidst om indholdet af og målsætningerne herfor, at genoprette forbrugernes tillid efter kriser ved hjælp af oplysningskampagner, at underrette landbrugere og andre parter, der er aktive i landområder, og at fremme den europæiske landbrugsmodel såvel som hjælpe borgerne med at forstå den.

Der skal gives sammenhængende, objektive og globale oplysninger både inden for og uden for Unionen med henblik på at give et korrekt samlet billede af den fælles landbrugspolitik.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan bestå i:

a) årlige arbejdsprogrammer eller andre specifikke foranstaltninger, der forelægges af tredjeparter

b) aktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ.

▼B

De foranstaltninger, som kræves i henhold til lovgivning, eller de foranstaltninger, der allerede modtager finansiering under en anden af Unionens tiltag, er udelukket.

For at gennemføre aktiviteter, der henvises til i litra b), kan Kommissionen indhente bistand fra eksterne eksperter.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal også bidrage til virksomhedskommunikationen om Unionens politiske prioriteter, for så vidt at disse prioriteter har tilknytning til de generelle mål i denne forordning.

3. Kommissionen offentliggør senest den 31. oktober hvert år en indkaldelse af forslag under overholdelse af de i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fastlagte betingelser.

4. Den i artikel 116, stk. 1, nævnte komité underrettes om foranstaltninger, der planlægges og træffes i medfør af nærværende artikel.

5. Kommissionen forelægger en rapport om gennemførelsen af denne artikel for Europa-Parlamentet og Rådet hvert andet år.

Artikel 46

Kommissionens beføjelser

1. For at tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne opkræver på vegne af Unionens budget i forbindelse med betalinger på grundlag af udgiftsanmeldelser, som medlemsstaterne har fremsendt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende de betingelser, under hvilke visse typer af udgifter og indtægter inden for rammerne af fondene skal udlignes.

2. For at gøre det muligt at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne, hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede, planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 170, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 i nærværende forordning vedrørende forpligtelserne og betalingen af beløbene.

3. For at kontrollere, om der er sammenhæng mellem de data, som medlemsstaterne har meddelt vedrørende udgifter eller andre oplysninger, der er omhandlet i denne forordning, tillægges Kommissionen i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelsen til at underrette Kommissionen i henhold til artikel 102 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 om udsættelse af månedlige betalinger til medlemsstaterne omhandlet i artikel 42vedrørende udgifter under EGFL og betingelserne efter hvilke den nedsætter eller suspenderer de i den artikel omhandlede mellemliggende betalinger til medlemsstaterne under ELFUL.

▼B

4. Når artikel 42 anvendes, for at sikre at proportionalitetsprincippet overholdes tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med regler om:

a) listen over foranstaltninger, der falder ind under artikel 42

b) suspensionssatsen for de i samme artikel omhandlede betalinger.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger nærmere regler for den i artikel 44 fastlagte forpligtelse samt de specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i det regnskab, der føres af betalingsorganerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende:

a) finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af fondene

b) vilkårene og betingelserne for gennemførelse af den automatiske frigørelsesprocedure

c) procedurerne og øvrige nærmere praktiske bestemmelser for, at mekanismen i artikel 42 kan fungere korrekt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL IV

Regnskabsafslutning

Afdeling I

Almindelige bestemmelser

Artikel 47

Kommissionens kontrol på stedet

1. Med forbehold af de kontroller, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser eller artikel 287 i TEUF, eller enhver kontrol, der gennemføres på grundlag af artikel 322 i TEUF eller baseres på Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([1]), kan Kommissionen foretage kontrol på stedet i medlemsstaterne med henblik på navnlig at verificere:

a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Unionens regler

b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af EGFL eller ELFUL finansierede foranstaltninger

c) under hvilke omstændigheder de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger er blevet gennemført og kontrolleret.

([1]) Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15,11,1996, s. 2).

▼B

d) om et betalingsorgan overholder de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, og om medlemsstaten anvender bestemmelserne i artikel 7, stk. 5, korrekt.

De personer, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på stedet på dennes vegne, eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af EGFL og ELFUL finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Beføjelserne til at foretage kontrol på stedet berører ikke anvendelsen af nationale retsforskrifter, hvorefter visse handlinger kun må udføres af ansatte, som er særligt udpeget hertil i henhold til national ret. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 883/2013 ([1]) og forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 deltager de af Kommissionen bemyndigede personer til at handle på dennes vegne, ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer inden for rammerne af medlemsstatens nationale ret. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Kommissionen giver tilstrækkeligt tidligt meddelelse inden kontrollen på stedet til den pågældende medlemsstat eller til den medlemsstat, på hvis område kontrollen finder sted, under hensyntagen til den administrative indvirkning på betalingsorganerne, når de foretager kontroller. Ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i en sådan kontrol.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontroller eller undersøgelser vedrørende foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne til at handle på dennes vegne, kan deltage i en sådan kontrol.

For at forbedre kontrollerne kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke anmode om hjælp fra myndighederne i disse medlemsstater i forbindelse med bestemte kontroller eller undersøgelser.

Artikel 48

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at fondene kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuelle kontroller, herunder kontrol på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at foretage som led i forvaltningen af Unionens finansiering.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

▼B

2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning fra Kommissionen denne om de love og administrative bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af Unionens retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for EGFL eller ELFUL.

3. Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om uregelmæssigheder og tilfælde af formodet svig, der er konstateret, såvel som oplysninger om foranstaltninger, der er truffet i henhold til nærværende kapitels afdeling III med henblik på inddrivelse af beløb, der er uberettiget udbetalt som følge af nævnte uregelmæssigheder og tilfælde af svig.

Artikel 49

Aktindsigt

De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, og stiller disse dokumenter og oplysninger til rådighed for Kommissionen. Denne dokumentation kan opbevares i elektronisk form på de betingelser, som Kommissionen har fastsat på grundlag af artikel 50, stk. 2.

Hvis den relevante dokumentation opbevares hos en myndighed, der handler efter fuldmagt fra et betalingsorgan, og som er ansvarlig for anvisning af udgifter, tilsender denne myndighed det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne kontroller, deres indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

Artikel 50

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om kontrol på stedet og aktindsigt og adgang til oplysninger i dette kapitel, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der supplerer de særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i henhold til dette kapitel.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for:

a) procedurerne vedrørende de specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med de kontroller, der er omhandlet i dette kapitel

b) procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af artikel 47 og 48

c) procedurerne og andre praktiske bestemmelser for de indberetningsforpligtelser, som er omhandlet i artikel 48, stk. 3

▼B

d) hvilke forhold den i artikel 49 omhandlede dokumentation skal opbevares under, herunder i hvilken form og hvor længe.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Afdeling II

Afslutning

Artikel 51

Regnskabsafslutning

Inden den 31. maj i året efter det pågældende regnskabsår vedtager Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c), gennemførelsesretsakter med sin afgørelse om afslutning af regnskaberne for de godkendte betalingsorganer. Disse gennemførelsesretsakter tager hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige og foregriber ikke vedtagelsen af senere afgørelser i henhold til artikel 52.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

Artikel 52

Efterprøvende regnskabsafslutning

1. Når Kommissionen konstaterer, at de udgifter, som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 1, og artikel 5, ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-retten, og for ELFUL med gældende EU-ret og national ret som omhandlet i artikel 85 i forordning (EU) nr. 1303/2013 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der afgør, hvilke beløb der skal udelukkes fra Unionens finansiering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

2. Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, på grundlag af det regelstridige forholds konstaterede omfang. Kommissionen tager i den forbindelse hensyn til overtrædelsens art samt til den økonomiske skade, der er påført Unionen. Den skal basere sin udelukkelse på identifikation af uretmæssigt anvendte beløb og kan, hvis disse ikke kan identificeres med en i forhold til målet rimelig indsats, anvende ekstrapolerede korrektioner eller standardsatskorrektioner. Faste korrektioner anvendes kun, hvis det på grund af sagens omstændigheder, eller fordi medlemsstaten ikke har forelagt Kommissionen de nødvendige oplysninger, ikke er muligt med en i forhold til målet rimelig indsats at fastslå den økonomiske skade, der er påført Unionen, nærmere.

▼B

3. Inden vedtagelsen af enhver afgørelse om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages. I denne fase af proceduren får medlemsstaterne lejlighed til at påvise, at det faktiske omfang af den manglende overholdelse er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der indledes en procedure med henblik på at forlige de respektive standpunkter inden for en frist på fire måneder. Medlemsstaten forelægger en rapport om resultaterne af denne procedure for Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til henstillingerne i rapporten, inden den træffer afgørelse om afvisning af finansiering og anfører en begrundelse, hvis den beslutter ikke at følge disse henstillinger.

4. En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

a) udgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning

b) udgifter vedrørende flerårige foranstaltninger, som udgør en del af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede udgifter eller anvendelsesområderne for de i artikel 5 omhandlede programmer, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler modtageren, ligger mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning

c) udgifter vedrørende programmer som omhandlet i artikel 5, bortset fra de i litra b) i dette stykke anførte, for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra betalingsorganets side er sket mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af:

a) uregelmæssigheder som omhandlet i afdeling III i dette kapitel

b) statsstøtte, for hvilken Kommissionen har iværksat proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF, eller overtrædelser, som Kommissionen har meddelt den pågældende medlemsstat i en formel skrivelse i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF

c) medlemsstaternes misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til afsnit V, kapitel III, i nærværende forordning, såfremt Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten resultaterne af sin efterprøvning inden for tolv måneder efter modtagelse af medlemsstatens rapport om dens kontrol af de pågældende udgifter.

▼B

Artikel 53

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for gennemførelsen af:

a) den i artikel 51 omhandlede regnskabsafslutning med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes

b) den i artikel 52 omhandlede efterprøvende regnskabsafslutning med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes, samt den i samme artikel omhandlede forligsprocedure, herunder oprettelsen af forligsorganet, dets opgaver, sammensætning og arbejdsformer.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

3. For at gøre det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre, at den i artikel 52 omhandlede efterprøvende regnskabsafslutning anvendes effektivt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner.

Afdeling III

Uregelmæssigheder

Artikel 54

Fælles bestemmelser

1. For enhver uretmæssig betaling som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed anmoder medlemsstaterne støttemodtageren om tilbagebetaling inden for 18 måneder efter, at det betalingsorgan, der er ansvarligt for inddrivelsen, har godkendt og i givet fald modtaget en kontrolrapport eller et tilsvarende dokument, hvoraf det fremgår, at en uregelmæssighed har fundet sted. Det hertil svarende beløb skal samtidig med anmodningen om tilbagebetaling indføres i betalingsorganets debitorregnskab.

2. Hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen eller senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en national domstol, bæres 50 % af de finansielle konsekvenser af den manglende tilbagebetaling af den pågældende medlemsstat og 50 % af Unionens budget, uden at dette berører kravet om, at den pågældende medlemsstat skal fortsætte inddrivelsesprocedurerne i medfør af artikel 58.

▼B

Hvis det i forbindelse med inddrivelsesproceduren ved et administrativt eller retsligt instrument, som har endelig karakter, konstateres, at der ikke foreligger nogen uregelmæssighed, anmelder den berørte medlemsstat til fondene den finansielle byrde, den har båret i henhold til første afsnit, som en udgift.

Hvis inddrivelsen imidlertid, af årsager der ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat, ikke kan finde sted inden for den frist, der er anført i første afsnit af dette stykke, og det beløb, der skal inddrives, overskrider 1 mio. EUR, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten forlænge fristen med en periode, der højst er halvt så lang som den oprindelige frist.

3. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen. Beslutning herom kan træffes i følgende tilfælde:

a) hvis de allerede påløbne og de yderligere forventede udgifter til inddrivelse tilsammen vil være større end det beløb, der skal inddrives; denne betingelse betragtes som opfyldt, hvis:

   i) det beløb, der skal inddrives fra støttemodtageren i forbindelse med en enkeltbetaling til en støtteordning eller støtteforanstaltning, uden renter ikke overstiger 100 EUR, eller

   ii) hvis det beløb, der skal inddrives fra støttemodtageren i forbindelse med en enkeltbetaling til en støtteordning eller støtteforanstaltning, uden renter ligger mellem 100 EUR og 150 EUR, og den pågældende medlemsstat har en tærskelværdi for ikke at forfølge national gæld svarende til det beløb, der skal inddrives i henhold til national lovgivning, eller højere

b) hvis inddrivelse ikke er mulig, på grund af at debitor eller de personer, der er juridisk ansvarlige for uregelmæssigheden, er insolvente, hvilket skal være konstateret og anerkendt i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Hvis den i første afsnit i dette stykke omhandlede beslutning træffes, inden det udestående beløb har været genstand for de i stk. 2 omhandlede regler, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af Unionens budget.

4. De beløb, der påhviler medlemsstaterne som følge af anvendelsen af stk. 2 i denne artikel, skal angives af dem i de årsregnskaber, der fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c), nr. iv). Kommissionen kontrollerer, at dette er sket på korrekt vis og foretager eventuelt de nødvendige tilpasninger i den i artikel 51 omhandlede gennemførelsesretsakt.

5. Kommissionen kan, forudsat at proceduren i artikel 52, stk. 3, er blevet fulgt, vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, at beløb, der er bogført i Unionens budget, udelukkes fra finansiering fra Unionen i følgende tilfælde:

a) hvis medlemsstaten ikke har overholdt de i stk. 1 omhandlede tidsfrister

▼B

b) hvis den mener, at en beslutning truffet af en medlemsstat i medfør af stk. 3 om ikke at fortsætte inddrivelsen ikke er begrundet

c) hvis den mener, at uregelmæssighederne eller den manglende inddrivelse skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der kan tilskrives de administrative myndigheder eller et andet officielt organ i den pågældende medlemsstat.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

Artikel 55

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

Beløb, der inddrives som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, og de påløbne renter betales til betalingsorganerne og bogføres af disse som indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvor beløbene rent faktisk modtages.

Ved indbetalingen til Unionens budget som omhandlet i stk.1 kan medlemsstaten tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb som fast godtgørelse for omkostninger til inddrivelse, dog ikke i tilfælde af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, som kan tilskrives de administrative myndigheder eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

Artikel 56

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

Hvis der afsløres uregelmæssigheder eller forsømmelighed i forbindelse med foranstaltninger eller programmer for udvikling af landdistrikterne, foretager medlemsstaterne finansielle justeringer ved fuldstændigt eller delvis at annullere den pågældende finansiering fra Unionen. Medlemsstaterne tager i den forbindelse hensyn til de konstaterede uregelmæssigheders art og grovhed samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

Beløb fra Unionen, der finansieres under ELFUL, og som bliver annulleret, og inddrevne beløb samt de påløbne renter gentildeles det pågældende program. Dog kan medlemsstaten kun genanvende de annullerede eller inddrevne unionsmidler til en foranstaltning under det samme program for udvikling af landdistrikterne, og under forbehold af at de pågældende midler ikke gentildeles foranstaltninger, der har været genstand for en finansiel justering. Efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne refunderer medlemsstaten de inddrevne beløb til Unionens budget.

Artikel 57

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om betingelserne for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og de påløbne renter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne.

▼B

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for:

a) procedurerne for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og renter som omhandlet i denne afdeling og underretning af Kommissionen om udestående inddrivelser

b) de former for anmeldelser og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen, vedrørende de i denne afdeling omhandlede forpligtelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT V

KONTROLSYSTEMER OG SANKTIONER

KAPITEL I

Generelle regler

Artikel 58

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne vedtager inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik alle love og administrative bestemmelser og træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, navnlig med henblik på at:

a) kontrollere lovligheden og den formelle rigtighed af de af fondene finansierede foranstaltninger

b) sikre en effektiv forebyggelse af svig, særlig med hensyn til områder med et højere risikoniveau, som har en afskrækkende virkning, under hensyntagen til omkostningerne og fordelene samt rimeligheden ved foranstaltningerne

c) forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og svig

d) pålægge sanktioner, som er effektive, virker afskrækkende og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen i overensstemmelse med EU-retten eller, i mangel heraf, med national lovgivning, og om nødvendigt anlægge retssag

▼B

e) inddrive uberettigede betalinger med renter og om nødvendigt anlægge retssag.

2. Medlemsstaterne indfører effektive forvaltnings- og kontrolsystemer, der kan sikre, at lovgivningen om Unionens støtteordninger overholdes med henblik på at minimere risikoen for, at Unionen påføres økonomisk skade.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de ifølge stk. 1 og 2 vedtagne bestemmelser og trufne foranstaltninger.

Alle betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at supplere betingelserne i Unionens regler for modtagelse af støtte, som finansieres over EGFL eller ELFUL, skal kunne verificeres.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige regler for at opnå en ensartet anvendelse af denne artikel. Sådanne regler kan vedrøre følgende:

a) procedurer, tidsfrister, informationsudveksling vedrørende de i stk. 1, og 2, omhandlede forpligtelser

b) medlemsstaternes indberetning og kommunikation til Kommissionen vedrørende de i stk. 3 omhandlede forpligtelser

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 59

Almindelige kontrolprincipper

1. Medmindre andet er fastsat, skal det system, som medlemsstaterne indfører i overensstemmelse med artikel 58, stk. 2, omfatte systematisk administrativ kontrol af alle støtteansøgninger og betalingsanmodninger. Systemet skal suppleres af kontrol på stedet.

2. I forbindelse med kontrol på stedet udvælger den ansvarlige myndighed sin stikprøve blandt samtlige ansøgere, omfattende i givet fald en tilfældigt udvalgt del og en risikobaseret del, for at opnå en repræsentativ fejlrate og samtidig også fokusere på de områder, hvor risikoen for fejl er størst.

3. Den ansvarlige myndighed udarbejder en rapport om hvert kontrolbesøg på stedet.

4. Hvor det er hensigtsmæssigt, foretages alle kontroller på stedet, som er fastsat i Unionens regler om landbrugsbistand og støtte til udvikling af landdistrikterne, på samme tid.

▼B

5. Medlemsstaterne sikrer, med henblik på en effektiv risikoforvaltning, det nødvendige minimumsniveau for kontrol på stedet og forhøjer om nødvendigt dette minimumsniveau. Medlemsstaterne kan begrænse dette minimumsniveau, når forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt og fejlprocenterne ligger på et acceptabelt niveau.

6. I tilfælde, som Kommissionen fastsætter på grundlag af artikel 62, stk. 2, litra h), kan støtteansøgninger og betalingsanmodninger eller andre meddelelser eller anmodninger korrigeres og tilpasses efter indgivelsen i tilfælde af åbenlyse fejl, som den kompetente myndighed erkender.

7. En støtteansøgning eller betalingsanmodning afvises, hvis modtageren eller dennes repræsentant forhindrer gennemførelsen af kontrol på stedet, medmindre der er tale om tilfælde af force majeure og usædvanlige omstændigheder.

Artikel 60

Omgåelsesklausul

Medmindre der er fastsat særlige bestemmelser, indrømmes der ingen fordele i henhold til sektorlovgivningen for landbrug til fysiske eller juridiske personer, om hvem det kan fastslås, at betingelserne for at opnå sådanne fordele blev skabt på en kunstig måde og i strid med formålene med den pågældende lovgivning.

Artikel 61

Støtteordningernes kompatibilitet i kontroløjemed i vinsektoren

I forbindelse med anvendelse af støtteordninger i vinsektoren som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 sørger medlemsstaterne for, at de administrations- og kontrolprocedurer, der anvendes på disse ordninger, er kompatible med det integrerede system, der henvises til i kapitel II, for så vidt angår følgende elementer:

a) den elektroniske database

b) systemerne til identifikation af landbrugsparceller

c) den administrative kontrol.

Procedurerne skal give mulighed for fælles anvendelse eller udveksling af data med det integrerede system.

Artikel 62

Kommissionens beføjelser hvad angår kontrol

1. For at sikre, at kontrollerne udføres korrekt og effektivt, og at betingelserne for støtteberettigelse bliver kontrolleres på en effektiv, sammenhængende og ikkediskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der, hvis korrekt forvaltning af ordningen gør det nødvendigt, fastsætter yderligere krav med hensyn til toldprocedurer, navnlig til dem som er fastlagt i Europa–Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 952/2013 ([1]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

▼B

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af dette kapitel i Unionen, navnlig:

a) regler for administrativ kontrol og kontrol på stedet, som medlemsstaterne skal foretage for at undersøge, om de forpligtelser, tilsagn og kriterier for støtteberettigelse, der følger af anvendelsen af EU-retten, bliver overholdt

b) regler for minimumsniveauet for kontrol på stedet og for forpligtelsen til at forhøje kontrollen eller muligheden for at begrænse den, jf. artikel 59, stk. 5)

c) regler for og metoder, der finder anvendelse til indberetning af, hvilken kontrol der er foretaget, og resultaterne heraf

d) de myndigheder, der har ansvaret for at udføre overensstemmelseskontrol, og for hvilket indhold, hvilken hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages

▼C1

e) for så vidt angår hamp som omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) nr. 1307/2013 regler om de specifikke kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet

▼B

f) for så vidt angår bomuld som omhandlet i artikel 56 i forordning (EU) nr. 1307/2013, et system til kontrol af de godkendte brancheorganisationer

g) for så vidt angår vin som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 regler om opmåling af arealer såvel som vedrørende kontrol og regler for specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen

h) tilfælde, hvor støtteansøgninger og betalingsanmodninger eller andre meddelelser eller anmodninger korrigeres og tilpasses efter indgivelsen som omhandlet i artikel 59, stk. 6

i) test og metoder, der skal anvendes med henblik på konstatering af produkters støtteberettigelse ved offentlig intervention og privat oplagring, samt anvendelse af udbudsprocedurer både ved offentlig intervention og ved privat oplagring.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

▼B

Artikel 63

Uretmæssigt udbetalte beløb og administrative sanktioner

1. Konstateres det, at en støttemodtager ikke opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forpligtelserne eller andre forpligtelser vedrørende betingelserne for tildeling af støtte som fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, tilbagetrækkes støtten helt eller delvis, og i givet fald de tilsvarende betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 21 i forordning (EU) nr. 1307/2013 tildeles ikke eller trækkes tilbage, når det er relevant.

2. Hvor det er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, pålægger medlemsstaterne også administrative sanktioner i overensstemmelse med reglerne i artikel 64 og 77. Dette berører ikke bestemmelserne i artikel 91-101 i afsnit VI.

3. Med forbehold af artikel 54, stk. 3, inddrives de beløb, herunder påløbne renter og betalingsrettigheder, der berøres af tilbagetrækningen i stk. 1 og af sanktionerne i stk. 2.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der fastsætter retningslinjerne for udøvelse af de funktioner, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere proceduremæssige og tekniske regler for

a) anvendelsen og beregningen af den hele eller delvise tilbagetrækning som omhandlet i stk. 1

b) inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og sanktioner samt for fejlagtigt tildelte betalingsrettigheder og anvendelsen af renter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 64

Anvendelse af administrative sanktioner

1. For så vidt angår de i artikel 63, stk. 2, omhandlede administrative sanktioner finder denne artikel anvendelse i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse, forpligtelser eller andre forpligtelser, der følger af anvendelsen af sektorlovgivningen for landbrug, med undtagelse af de i artikel 67-78 i dette afsnits kapitel II og i artikel 91-101 i afsnit VI nævnte og dem, der er omfattet af sanktionerne i artikel 89, stk. 3 og 4.

2. Der pålægges ingen administrativ sanktion,

a) hvis den manglende opfyldelse skyldes force majeure

b) hvis den manglende opfyldelse skyldes åbenlyse fejl, jf. artikel 59, stk. 6

▼B

c) hvis den manglende opfyldelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvis fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den af den administrative sanktion berørte person

d) hvis den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvis den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri

e) hvis den manglende opfyldelse er af mindre betydning, herunder hvor den giver sig til udtryk i form af en tærskel, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med stk. 7. litra b)

f) i andre tilfælde, hvis pålæggelse af en sanktion ikke er hensigtsmæssig, hvilket Kommissionen definerer i overensstemmelse med stk. 6, litra b).

3. Administrative sanktioner kan pålægges støttemodtagere, andre fysiske eller juridiske personer, herunder koncerner eller sammenslutninger af støttemodtagere eller andre personer, som er bundet af de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1.

4. De administrative sanktioner kan være af følgende art:

a) nedsættelse af det støttebeløb, der skal udbetales, i forhold til den af den manglende opfyldelse berørte støtteansøgning eller betalingsanmodning eller senere ansøgninger; for så vidt angår støtte til udvikling af landdistrikterne berører dette dog ikke muligheden for at suspendere støtten, hvis støttemodtageren kan forventes at bringe den manglende opfyldelse til ophør inden for en rimelig frist

b) betaling af et beløb beregnet på grundlag af det beløb og/eller den periode, som den manglende opfyldelse vedrører

c) suspension eller tilbagetrækning af en godkendelse, anerkendelse eller tilladelse

d) udelukkelse fra retten til at deltage i eller drage nytte af den berørte støtteordning eller støtteforanstaltning eller andre foranstaltninger.

5. De administrative sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende opfyldelse er, og skal overholde følgende grænser:

a) Beløbet for en administrativ sanktion som omhandlet i stk. 4, litra a), må ikke overstige 200 % af støtteansøgningernes eller betalingsanmodningernes beløb.

b) Uanset litra a) må beløbet for den administrative sanktion som omhandlet i stk. 4, litra a), ikke overstige 100 % af det støtteberettigede beløb for så vidt angår udvikling af landdistrikterne.

▼B

c) beløbet for den administrative sanktion som omhandlet i stk. 4, litra b), må ikke overstige et beløb, der kan sammenlignes med procentsatsen i dette stykkes litra a).

d) den i stk. 4, litra c) og d), omhandlede suspension, tilbagetrækning eller udelukkelse kan fastsættes til højst tre på hinanden følgende år og kan fornyes i tilfælde af en ny manglende opfyldelse.

6. Med henblik på at tage hensyn til dels den afskrækkende virkning af de afgifter og sanktioner, der skal pålægges, dels den af sektorlovgivningen for landbrug omfattede enkelte støtteordnings eller støtteforanstaltnings særlige karakter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115:

a) der fastlægger, for hver støtteordning eller støtteforanstaltning og person, der er berørt, jf. stk. 3, fra listen i stk. 4 og inden for de grænser, der er fastlagt i stk. 5, den administrative sanktion og fastsætter den specifikke sats, som medlemsstater skal pålægge, herunder i tilfælde af ikkekvantificerbar manglende opfyldelse

b) der fastlægger, de tilfælde, hvor der ikke skal pålægges en administrativ sanktion som omhandlet i stk. 2, litra f).

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere proceduremæssige og tekniske regler for ensartet anvendelse af denne artikel, vedrørende:

a) anvendelsen og beregningen af de administrative sanktioner

b) de nærmere regler for definitionen af en manglende opfyldelse af mindre betydning, herunder fastsættelsen af en kvantitativ tærskel udtrykt som en nominel værdi eller en procentsats af det støtteberettigede beløb, der for så vidt angår støtte til udvikling af landdistrikterne ikke er under 3 %, og for så vidt angår anden støtte ikke er under 1 %;

c) regler for fastlæggelse af de tilfælde, hvor medlemsstaterne på grund af sanktionernes art kan beholde de inddrevne sanktionsbeløb.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 65

Suspension af betalinger til medlemsstaterne i specifikke tilfælde, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1308/2013

1. Når det, jf. forordning (EU) nr. 1308/2013, kræves, at medlemsstaterne inden for et fastsat tidsrum indsender specifikke oplysninger, og medlemsstaterne ikke indsender disse oplysninger inden for dette tidsrum, eller indsender urigtige oplysninger, kan Kommissionen suspendere de i artikel 18 omhandlede månedlige betalinger, forudsat at

▼B

Kommissionen rettidigt har stillet de nødvendige oplysninger, formularer og forklaringer til rådighed for medlemsstaterne. Det beløb, der suspenderes, skal vedrøre udgifterne til de markedsforanstaltninger, for hvilke de oplysninger, der er påkrævet, ikke indsendes, ikke indsendes rettidigt eller er urigtige.

2. For at sikre overholdelse af proportionalitetsprincippet ved anvendelsen af stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende markedsforanstaltninger omfattet af suspensionen og satsen og suspensionsperioden for de i samme stykke omhandlede betalinger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler for proceduren for og praktiske ordninger vedrørende den korrekte funktionsmåde for suspension af de månedlige betalinger i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 66

Sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne kræver, når dette er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, at der stilles en sikkerhed, der garanterer betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en kompetent myndighed, såfremt en bestemt forpligtelse i sektorlovgivningen for landbrug ikke opfyldes.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure fortabes sikkerheden helt eller delvis, hvis en bestemt forpligtelse ikke opfyldes eller kun opfyldes delvis.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der fastsætter regler, der sikrer en ikkediskriminerende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles en sikkerhed, og:

a) fastsætter den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes

b) fastlægger specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse

c) fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og garanten, samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden

d) fastlægger specifikke betingelser vedrørende den sikkerhed, som stilles i forbindelse med forskudsbetalinger

e) fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed som omhandlet i stk. 1, herunder fortabelse af sikkerhedsstillelse, nedsættelsessatser ved frigivelse af sikkerhedsstillelser i forbindelse med refusion, licenser, tilbud, bud eller specifikke ansøgninger og, når en forpligtelse omfattet af den pågældende sikkerhedsstillelse ikke eller kun delvis er blevet opfyldt

▼B

under hensyn til arten af forpligtelsen, mængden, for hvilken forpligtelsen ikke er opfyldt, den periode, der overskrider fristen for, hvornår forpligtelsen skulle have været opfyldt, og det tidspunkt, hvor der fremlægges dokumentation for, at forpligtelsen er blevet opfyldt.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

a) formen af den sikkerhed, der skal stilles, og proceduren for stillelse af sikkerhed, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed

b) procedurerne for frigivelse af en sikkerhed

c) de anmeldelser, som medlemsstaterne og Kommissionen skal foretage.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL II

Integreret forvaltnings- og kontrolsystem

Artikel 67

Anvendelsesområde og udtryk, der benyttes

1. Hver medlemsstat opretter og står for driften af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem ("det integrerede system").

2. Det integrerede system anvendes på støtteordningerne i bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013 og på den støtte, der ydes i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), og artikel 28-31, 33, 34 og 40 i forordning (EU) nr. 1305/2013 og i givet fald artikel 35, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 1303/2013

Dette kapitel anvendes dog ikke på foranstaltninger, der henvises til i artikel 28, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1305/2013. Det anvendes heller ikke på foranstaltninger i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), i nævnte forordning for så vidt angår etableringsomkostninger.

3. I det omfang det er nødvendigt, anvendes det integrerede system også til kontrol af krydsoverensstemmelse som fastlagt i afsnit VI.

4. I dette kapitel forstås ved:

a) "landbrugsparcel": et sammenhængende jordstykke, som er anmeldt af en landbruger, og som kun omfatter én afgrødegruppe; hvis der i forbindelse med forordning (EU) nr. 1307/2013 kræves en særskilt anmeldelse af anvendelsen af et areal inden for en afgrødegruppe, afgrænses landbrugsparcellen dog yderligere af denne særlige anvendelse, hvis det er nødvendigt; medlemsstaterne kan fastsætte flere kriterier for yderligere afgrænsning af en landbrugsparcel

▼B

►C1 b) "arealbaseret direkte betaling": grundbetalingsordningen, den generelle arealbetalingsordning og omfordelingsbetaling som omhandlet i kapitel 1 og 2 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013; ◄ betalingen til praksis i landbruget, som er til gavn for klima og miljø, som omhandlet i kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013, betalingen til områder med specifikke naturlige begrænsninger som omhandlet i kapitel 4 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013; betalingen til unge landbrugere som omhandlet i kapitel 5 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013; frivillig koblet støtte som omhandlet i kapitel 1 i afsnit IV, hvor støtten betales pr. hektar, afgrødespecifik betaling for bomuld som omhandlet i kapitel 2 i afsnit IV, ordningen for mindre landbrugere som omhandlet i afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013; særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder som omhandlet i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ([1]), hvor støtten betales pr. hektar; og særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav som omhandlet i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 ([2]), hvor støtten betales pr. hektar.

Artikel 68

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:

a) en elektronisk database

b) et system til identifikation af landbrugsparceller

c) et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

d) støtteansøgninger og betalingsanmodninger

e) et integreret kontrolsystem

f) et fælles system til registrering af identiteten af hver enkelt modtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte, som indgiver en støtteansøgning eller en betalingsanmodning.

2. Hvor det er relevant, skal det integrerede system omfatte et system oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ([3]) og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 ([4]) til identifikation og registrering af dyr.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8).

▼B

3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen henvende sig til personer eller organer, der er specialiserede på området, for at fremme oprettelsen, overvågningen og udnyttelsen af det integrerede system, især for at yde teknisk rådgivning til medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis de anmoder om det.

4. Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt anvendelse af det integrerede system, og yder hinanden den fornødne gensidige bistand i forbindelse med den kontrol, der kræves i henhold til denne forordning.

Artikel 69

Elektronisk database

1. Den elektroniske database ("databasen") registrerer for hver enkelt modtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte de oplysninger, der fremgår af støtteansøgninger og betalingsanmodninger.

Databasen skal især muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages søgninger på oplysningerne for det indeværende kalender- og/eller produktionsår og de foregående ti sådanne år. Når støtten til landbrugere påvirkes af oplysninger vedrørende foregående kalenderår og/eller produktionsår startende med 2000, skal databasen dog også give mulighed for søgning på oplysninger vedrørende disse år. Databasen skal også muliggøre direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne, som minimum for de foregående fire på hinanden følgende kalenderår, og for så vidt angår oplysninger vedrørende "permanente græsarealer", som defineret i artikel 2, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 ([1]) i den originale version, og for perioder gældende fra dens ikrafttræden "permanente græsarealer og permanente græsningsarealer", som defineret i artikel 4, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 som minimum for så vidt angår de foregående fem på hinanden følgende kalenderår.

For de medlemsstater, der tiltrådte Unionen efter 2004 eller senere, kræves der uanset andet afsnit kun, at de skal sikre, at der kan foretages søgninger på oplysninger fra året for deres tiltrædelse.

2. Medlemsstaterne kan oprette decentrale databaser, forudsat at databaserne og de administrative procedurer for registrering af og adgang til oplysningerne udformes, så de er ensartede i hele medlemsstaten og er indbyrdes kompatible, så at der kan foretages krydskontrol.

Artikel 70

System til identifikation af landbrugsparceller

1. Systemet til identifikation af landbrugsparceller oprettes på grundlag af kort, matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder luft- eller rum-ortofotos, med en ensartet standard, der sikrer en grad af nøjagtighed, som mindst svarer til graden af

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 1).

▼B

nøjagtighed i kartografi i målestoksforholdet 1:10 000 og fra 2016 i målestoksforholdet 1:5 000, samtidig med at der tages hensyn til parcellens omrids og tilstand. Dette fastsættes i overensstemmelse med eksisterende EU-standarder.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne dog fortsat gøre brug af sådanne teknikker, herunder luft- eller rum-ortofotos, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i målestoksforholdet 1:10 000 fra 2016, hvis teknikkerne var erhvervet på grundlag af langtidskontrakter, der er indgået før november 2012.

2. Medlemsstaterne sikrer, at systemet til identifikation af landbrugsparceller indeholder henvisninger for at tage hensyn til miljømæssige fokusområder. Henvisningerne skal navnlig omfatte de relevante specifikke forpligtelser og/eller miljøcertificeringsordninger, der er nævnt i artikel 43, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 svarende til praksis i artikel 46 i den pågældende forordning, inden de støtteansøgninger, der er omtalt i artikel 72 i denne forordning om betaling for praksis i landbruget, der er til gavn for klima og miljø, jf. artikel 43-46 i forordning (EU) nr. 1307/2013, indgives senest for ansøgningsåret 2018.

Artikel 71

System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

1. Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder skal muliggøre verifikation af rettigheder og krydskontrol med støtteansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugsparceller.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne for mindst de foregående fire på hinanden følgende kalenderår.

Artikel 72

Støtteansøgninger og betalingsanmodninger

1. Hvert år indgiver en modtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte en ansøgning om direkte betalinger eller en betalingsanmodning for det relevante område og dyrerelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, hvor der i givet fald er angivet:

a) alle bedriftens landbrugsparceller samt ikke-landbrugsområdet, som der anmodes om støtte til i henhold til artikel 67, stk. 2

b) betalingsrettigheder, der er anmeldt til aktivering

c) alle andre oplysninger, som er forudset i nærværende forordning eller kræves med henblik på gennemførelsen af den relevante sektorlovgivning for landbruget eller af den berørte medlemsstat.

For så vidt angår den arealrelaterede direkte betaling fastlægger hver medlemsstat, hvilken minimumsstørrelse en landbrugsparcel skal have, for at der kan indsendes en ansøgning. Denne minimumsstørrelse må dog højst være på 0,3 ha.

▼B

2. Uanset stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne beslutte, at landbrugsparceller med et areal på op til 0,1 ha, for hvilke der ikke er ansøgt om betaling, ikke behøver at blive anmeldt, såfremt parcellernes samlede areal ikke overstiger 1 ha, og/eller beslutte, at en landbruger, som ikke ansøger om arealrelateret direkte betaling, ikke behøver at anmelde sine landbrugsparceller, såfremt det samlede areal ikke overstiger 1 ha. Landbrugeren skal i alle tilfælde angive i sin ansøgning, at han råder over landbrugsparceller, og på begæring fra de kompetente myndigheder angive, hvor de ligger.

3. Medlemsstaterne tilvejebringer, bl.a. med elektroniske midler, på forhånd udarbejdede skemaer baseret på arealerne fastlagt det foregående år sammen med grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed.

En medlemsstat kan beslutte, at støtteansøgningen og betalingsanmodningen:

a) er gyldige, hvis støttemodtageren bekræfter, at der ikke er ændringer til den støtteansøgning og betalingsanmodning, der er indgivet det foregående år.

b) kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen og betalingsanmodningen for det foregående år.

Med hensyn til ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal alle berørte landbrugere dog have denne mulighed.

4. En medlemsstat kan beslutte, at en enkelt ansøgning skal dække alle eller flere af de støtteordninger og foranstaltninger, der henvises til i artikel 67, eller andre støtteordninger og foranstaltninger.

5. Uanset Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ([1]) tilpasses beregningen af datoen for indgivelse eller ændring af en støtteansøgning, en betalingsanmodning eller eventuel dokumentation, eventuelle kontrakter eller anmeldelser i henhold til dette kapitel til de specifikke krav i det integrerede system. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter, hvis den sidste dag for indgivelse af ansøgninger eller ændringer falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag.

Artikel 73

System til identifikation af støttemodtagere

Med det fælles system til registrering af hver støttemodtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte sikres det, at alle støtteansøgninger og betalingsanmodninger, der indgives af den samme støttemodtager, kan identificeres som sådanne.

([1]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter, (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

▼B

Artikel 74

Efterprøvning af støtteberettigelsesbetingelser og nedsættelser

1. Medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med artikel 59 og gennem betalingsorganerne eller organer, som de har givet bemyndigelse til at handle på deres vegne, en administrativ kontrol af støtteansøgningerne for at verificere betingelserne for berettigelsen til støtten. Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet.

2. I forbindelse med kontrol på stedet opstiller medlemsstaterne en plan for stikprøveudtagning for landbrugsbedrifter og/eller støttemodtagere.

3. Medlemsstaterne kan anvende telemålingsteknikker og GNSS-teknikker (det globale satellitnavigationssystem) til udførelse af kontrol på stedet af landbrugsparceller.

4. I tilfælde af manglende opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse finder artikel 63 anvendelse.

Artikel 75

Betalinger til støttemodtagere

1. Betalingerne under de i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtteordninger og foranstaltninger foretages i perioden fra 1. december til 30. juni i det følgende kalenderår.

Betalingerne foretages i højst to trancher inden for denne periode.

Uanset første og andet afsnit kan medlemsstaterne dog inden den 1. december men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 50 % for direkte betalinger og op til 75 % for støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2.

For støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2, finder dette stykke anvendelse på støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, der er indgivet fra og med ansøgningsåret 2018, med undtagelse af betalinger af forskud på op til 75 %, jf. nærværende stykkes tredje afsnit.

2. De betalinger, der henvises til i stk. 1, må ikke foretages, før verifikationen af betingelserne for støtteberettigelse, som skal udføres af medlemsstaterne i henhold til artikel 74, er blevet afsluttet.

Uanset første afsnit kan støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2, udbetales efter afslutning af de administrative kontroller, jf. artikel 59, stk. 1.

▼B

3. I tilfælde af akutte situationer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er både nødvendige og begrundede for at løse specifikke problemer i relation til anvendelsen af denne artikel. Sådanne gennemførelsesretsakter kan fravige stk. 1 og 2, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 76

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at det i dette kapitel omhandlede integrerede system gennemføres på en effektiv, sammenhængende og ikkediskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende:

a) særlige definitioner, som er nødvendige for at sikre en harmoniseret gennemførelse af det integrerede system, ud over de definitioner, som er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013 og (EU) nr. 1305/2013

b) for så vidt angår artikel 67-75, regler om yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse af, at kontrolkravene i denne forordning eller i sektorlovgivning for landbruget, og som træffes af medlemsstaterne for så vidt angår producenter, tjenester, organer, organisationer eller andre aktører, som f.eks. slagterier eller sammenslutninger, der er involveret i proceduren for ydelse af støtte, hvis denne forordning ikke indeholder bestemmelser om relevante administrative sanktioner. Sådanne foranstaltninger skal så vidt muligt med de fornødne ændringer følge bestemmelserne om sanktioner i artikel 77, stk. 1-5.

2. For at sørge for en korrekt fordeling af midlerne, som følger af de i artikel 72 omhandlede støtteansøgninger, mellem de støtteberettigede modtagere og for at gøre det muligt at verificere, om de har opfyldt de dertil knyttede forpligtelser, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende:

a) grundtræk, tekniske regler, herunder i forbindelse med ajourføring af referenceparceller, passende tolerancemargener under hensyntagen til parcellens omrids og tilstand, og omfattende regler vedrørende inddragelse af landskabstræk, der støder op til en parcel, og kvalitetskrav i forbindelse med det i artikel 70 omhandlede system til identifikation af landbrugsparceller og med det i artikel 73 omhandlede system til identifikation af støttemodtagere

b) grundtræk, tekniske regler og kvalitetskrav i forbindelse med det i artikel 71 omhandlede system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

c) regler til at fastlægge definitionen af grundlaget for beregningen af støtte, herunder regler for, hvordan støtteberettigede arealer med landskabstræk eller træer skal behandles. Sådanne regler gør det muligt for medlemsstaterne i forbindelse med permanente græsarealer automatisk at betragte spredte landskabstræk og træer, hvis

▼B

samlede areal ikke overstiger en vis procentdel af referenceparcellen, som en del af det støtteberettigede areal uden krav om at kortlægge dem med henblik herpå.

Artikel 77

Anvendelse af administrative sanktioner

1. For så vidt angår de i artikel 63, stk. 2, omhandlede administrative sanktioner finder denne artikel anvendelse i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse, forpligtelser eller andre forpligtelser, der følger af anvendelsen af de i artikel 67, stk. 2, omhandlede regler for støtte.

2. Der pålægges ingen administrativ sanktion,

a) hvis den manglende opfyldelse skyldes force majeure

b) hvis den manglende opfyldelse skyldes åbenlyse fejl, jf. artikel 59, stk. 6

c) hvis den manglende opfyldelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvis fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den af den administrative sanktion berørte person

d) hvis den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvis den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri

e) hvis den manglende opfyldelse er af mindre betydning, herunder hvor den giver sig til udtryk i form af en tærskel, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med stk. 7, litra b)

f) i andre tilfælde, hvor pålæggelse af en sanktion ikke er hensigtsmæssig, hvilket Kommissionen skal definere i overensstemmelse med stk. 7, litra b).

3. Administrative sanktioner kan pålægges støttemodtagere, herunder grupper eller sammenslutninger heraf, som er bundet af de forpligtelser, der er fastsat i de i stk. 1 omhandlede regler.

4. De administrative sanktioner kan være af følgende art:

a) nedsættelse af det støttebeløb, der er udbetalt eller skal udbetales, i forhold til de af den manglende opfyldelse berørte støtteansøgninger og/eller i forhold til støtteansøgninger eller betalingsanmodninger for tidligere eller efterfølgende år

b) betaling af et beløb beregnet på grundlag af den af den manglende opfyldelse berørte mængde og/eller periode

c) udelukkelse fra retten til at deltage i den berørte støtteordning eller støtteforanstaltning.

5. De administrative sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende opfyldelse er, og skal overholde følgende grænser:

a) Beløbet for en administrativ sanktion i et givent år som omhandlet i stk. 4, litra a), overstiger ikke 100 % af støtteansøgningernes eller betalingsanmodningernes beløb.

▼B

b) Beløbet for en administrativ sanktion i et givent år som omhandlet i stk. 4, litra b), overstiger ikke 100 % af beløbet i de støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, som sanktionen finder anvendelse på.

c) Den i stk. 4, litra c), omhandlede udelukkelse kan fastsættes til højst tre på hinanden følgende år, hvilket kan finde anvendelse igen i tilfælde af en eventuel ny manglende opfyldelse.

6. Uanset stk. 4 og stk. 5 skal administrative sanktioner vedrørende den i forordning (EU) nr. 1307/2013 afsnit III, kapitel 3, omhandlede betaling tage form af en nedsættelse af den betaling, der er foretaget eller skal foretages i henhold til denne forordning.

De administrative sanktioner, der er nævnt i dette stykke, skal stå i rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig misligholdelsen er.

Summen af sådanne administrative sanktioner for et givet år må ikke overstige 0 % for de første to anvendelsesår af kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013 (ansøgningsårene 2015 og 2016), 20 % for det tredje anvendelsesår (ansøgningsår 2017) og 25 % fra og med det fjerde anvendelsesår (ansøgningsår 2018) af summen af den betaling, der er omhandlet i kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013, som landbrugeren vil være berettiget til, hvis landbrugeren opfylder betingelserne for denne betaling.

7. Med henblik på at tage hensyn til dels den afskrækkende virkning af de sanktioner, der skal pålægges, dels den enkelte støtteordnings eller støtteforanstaltnings særlige karakteristika, jf. artikel 67, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115:

a) der for hver støtteordning eller støtteforanstaltning og person, der er berørt, jf. stk. 3, fra listen i stk. 4 og inden for de grænser, der er fastlagt i stk. 5 og 6, fastlægger den administrative sanktion og fastsætter den specifikke sats, som medlemsstaterne skal pålægge, herunder i tilfælde af ikkekvantificerbar manglende opfyldelse

b) der fastlægger de tilfælde, hvor der ikke skal pålægges en administrativ sanktion som omhandlet i stk. 2, litra f).

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere proceduremæssige og tekniske regler med henblik på ensartet gennemførelse af denne artikel vedrørende:

a) anvendelsen og beregningen af sådanne administrative sanktioner

b) de nærmere regler for fastlæggelsen af manglende opfyldelse som værende af mindre betydning, omfattende fastsættelsen af en kvantitativ tærskel udtrykt som en nominel værdi eller en procentsats af det støtteberettigede beløb, der ikke er under 0,5 %;

▼B

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 78

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter følgende:

a) grundtræk, tekniske regler og kvalitetskrav i forbindelse med den i artikel 69 omhandlede elektroniske database

b) regler om de i artikel 72 omhandlede støtteansøgninger og betalingsanmodninger og ansøgningerne om betalingsrettigheder, herunder sidste frist for indgivelse af ansøgninger, krav om de oplysninger, som ansøgningerne som et minimum skal indeholde, bestemmelser om ændringer eller tilbagetrækning af støtteansøgninger, fritagelse for krav om at indgive støtteansøgninger, og bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende forenklede procedurer eller korrigere indlysende fejl

c) regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at forpligtelser er overholdt, og at oplysningerne i støtteansøgningen eller betalingsanmodningen er korrekte og fuldstændige, herunder regler for opmålingstolerancer i forbindelse med kontrol på stedet

d) tekniske specifikationer, der er nødvendige for ensartet gennemførelse af dette kapitel

e) regler om situationer, hvor bedrifter overføres og ledsages af overførsel af en forpligtelse vedrørende støtteberettigelse med hensyn til den pågældende støtte, som endnu ikke er opfyldt

f) regler om betaling af forskud som omhandlet i artikel 75.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL III

Kontrol af transaktionerne

Artikel 79

Anvendelsesområde og definitioner

1. I dette kapitel fastsættes specifikke regler for kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk er blevet gennemført på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige eller deres repræsentanter ("virksomheder").

▼B

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af det integrerede system, som er omhandlet i kapitel II i dette afsnit. For at tage hensyn til ændringer i landbrugssektorlovgivningen og sikre, at det i dette kapitel omhandlede system med efterfølgende kontrol fungerer effektivt, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 om opstilling af en liste over foranstaltninger, der som følge af deres krav til udformning og kontrol er uegnet til yderligere efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer og derfor ikke skal være omfattet af en sådan kontrol i henhold til dette kapitel.

3. I dette kapitel forstås ved:

a) *"forretningspapirer":* alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsoptegnelser, og korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet samt forretningsmæssige oplysninger, uanset form, inklusive elektronisk oplagrede data, hvis disse papirer eller data har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger

b) *"tredjepart":* enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL.

Artikel 80

Medlemsstaternes kontrol

1. Medlemsstaterne foretager systematisk kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bedst muligt sikres, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder bliver så effektive som muligt. Ved udvælgelsen tages der blandt andet hensyn til virksomhedernes finansielle betydning i dette system og andre risikofaktorer.

2. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomheder har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at de i artikel 81 omhandlede mål kan nås.

3. Kontrollen i henhold til dette kapitel berører ikke kontrol i henhold til artikel 47 og 48.

Artikel 81

Mål med kontrollen

1. Nøjagtigheden af de vigtigste kontrollerede data verificeres gennem et antal krydskontroller i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt af tredjeparters forretningspapirer, omfattende:

a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter

▼B

b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art

c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der er gennemført under ordningen for finansiering gennem EGFL, og

d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtte til modtageren, er korrekte.

2. Hvis virksomhederne ifølge Unionens bestemmelser eller nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en specifik sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.

3. Ved udvælgelsen af de transaktioner, der skal kontrolleres, skal der tages fuldt hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.

Artikel 82

Adgang til forretningspapirer

1. De ansvarlige for virksomheden eller en tredjepart skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger er til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne. Elektronisk lagrede data leveres på et passende datamedium.

2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

3. Hvis forretningspapirer, der opbevares af virksomheden, ved kontrollen i medfør af dette kapitel anses for uegnede i kontroløjemed, anmodes virksomheden om for fremtiden at udfærdige papirerne efter anvisning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for kontrollen, uden at forpligtelserne i andre forordninger om den pågældende sektor herved tilsidesættes.

Medlemsstaterne fastsætter den dato, fra hvilken sådanne papirer skal udfærdiges.

Hvis alle eller en del af de forretningspapirer, der kræves kontrolleret i medfør af dette kapitel, findes hos en virksomhed, der tilhører samme koncern, selskab eller virksomhedssammenslutning under fælles ledelse som den kontrollerede virksomhed, uanset om den befinder sig inden for eller uden for Unionens område, stiller den kontrollerede virksomhed disse forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet på et sted og et tidspunkt, der fastsættes af de medlemsstater, der er ansvarlige for, at kontrollen udføres.

▼B

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at kontrolpersonalet har ret til at beslaglægge eller foranstalte beslaglæggelse af forretningspapirer. Denne ret udøves under overholdelse af de nationale bestemmelser herom og berører ikke anvendelsen af strafferetlige bestemmelser om beslaglæggelse af dokumenter.

Artikel 83

Gensidig bistand

1. Medlemsstaterne yder hinanden bistand i forbindelse med den i dette kapitel omhandlede kontrol i følgende tilfælde:

a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget

b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

Kommissionen kan samordne fælles aktioner vedrørende gensidig bistand mellem to eller flere medlemsstater.

2. I løbet af de første tre måneder efter det EGFL-regnskabsår, hvor betaling har fundet sted, sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget i den pågældende medlemsstat.

3. Hvis virksomhedskontrol foretaget i overensstemmelse med artikel 80 kræver, at der indhentes yderligere oplysninger fra en anden medlemsstat, blandt andet i form af krydskontrol som anført i artikel 81, kan der fremsættes særlige behørigt begrundede anmodninger om kontrol. Der skal fremsendes en kvartalsoversigt til Kommissionen over disse anmodninger senest en måned efter udgangen af hvert kvartal. Kommissionen kan anmode om en kopi af individuelle anmodninger.

Anmodningen om kontrol skal være efterkommet inden seks måneder efter modtagelsen; kontrolresultaterne meddeles snarest muligt den anmodende medlemsstat og Kommissionen. Meddelelsen til Kommissionen skal være på kvartalsbasis og fremsendes senest en måned efter udgangen af hvert kvartal.

Artikel 84

Programmering

1. Hver medlemsstat opstiller et program for den kontrol, der skal foretages efter artikel 80 i den efterfølgende kontrolperiode.

2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om,

a) hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb

▼B

b) hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmets udarbejdelse.

3. De programmer, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, medmindre Kommissionen inden otte uger har fremsat bemærkninger hertil.

4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på de ændringer af programmet, som foretages af medlemsstaterne.

5. Kommissionen kan på et hvilket som helt stadium kræve inddragelse af en bestemt kategori af virksomheder i en medlemsstats program.

6. Virksomheder, hvor summen af indtægter eller betalinger har været på under 40 000 EUR, kontrolleres i henhold til dette kapitel udelukkende af specifikke årsager, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. artikel 1, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program. For at tage hensyn til den økonomiske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 om ændring af tærsklen på 40 000 EUR.

Artikel 85

Særlige tjenester

1. Hver medlemsstat opretter en særlig tjeneste, der er ansvarlig for overvågning af anvendelsen af dette kapitel. Disse tjenester er især ansvarlige for

a) udførelsen af den i dette kapitel omhandlede kontrol, som foretages af personale, der er direkte ansat af denne særlige tjeneste, eller

b) koordineringen og det almindelige tilsyn med den kontrol, som foretages af personale fra andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrol, der skal udføres i henhold til dette kapitel, skal fordeles mellem de særlige tjenester og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for koordinering heraf.

2. Den eller de tjenester, der er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der er ansvarlige for betalinger og for den kontrol, der foretages inden betaling.

3. For at sikre, at dette kapitel anvendes korrekt, træffer den særlige tjeneste, der omhandles i stk. 1, alle nødvendige foranstaltninger og får alle de beføjelser af den pågældende medlemsstat, der er nødvendige for at kunne udføre de i dette kapitel omhandlede opgaver.

4. Medlemsstaterne vedtager passende sanktionsforanstaltninger over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder deres forpligtelser i henhold til dette kapitel.

▼B

Artikel 86

Rapporter

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om anvendelsen af dette kapitel.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om anvendelsen af dette kapitel.

Artikel 87

Kommissionens adgang til oplysninger og kontrol

1. I overensstemmelse med gældende national lovgivning på området har Kommissionens tjenestemænd adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrol ifølge dette kapitel, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.

2. Den i artikel 80 nævnte kontrol udføres af medlemsstatens embedsmænd. Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol. De må ikke selv udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt nationale embedsmænd. De skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme papirer som medlemsstatens embedsmænd.

3. Når kontrollen finder sted efter artikel 83, kan embedsmænd fra den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, med samtykke fra den medlemsstat, der modtager anmodningen, overvære kontrollen i denne medlemsstat og få adgang til de samme lokaler og de samme papirer som den pågældende medlemsstats embedsmænd.

Embedsmænd fra den anmodende medlemsstat, der overværer kontrollen i den medlemsstat, som modtager anmodningen, skal til enhver tid kunne godtgøre, at de er embedsmænd. Kontrollen foretages altid af embedsmænd i den medlemsstat, der modtager anmodningen.

4. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og (Euratom, EF) nr. 2185/96, og for så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national lovgivning, deltager hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den i stk. 3 nævnte anmodende medlemsstat i disse handlinger. De deltager navnlig under ingen omstændigheder i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den pågældende medlemsstats straffelovgivning. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i den forbindelse.

▼B

Artikel 88

Kommissionens beføjelser

Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesretsakter, der fastsætter bestemmelser for en ensartet anvendelse af dette kapitel navnlig med hensyn til følgende:

a) udførelsen af den i artikel 80 omhandlede kontrol, for så vidt angår udvælgelsen af virksomheder, hyppighed og tidsplan for kontrollen

b) opbevaring af forretningspapirer og typen af papirer, der skal opbevares, eller data, der skal registreres

c) udførelsen og samordningen af fælles aktioner, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1

d) nærmere oplysninger og specifikationer vedrørende indhold, form og fremgangsmåde for fremsendelse af anmodninger, indhold, form og fremgangsmåde for anmeldelse, fremsendelse og udveksling af de oplysninger, der er påkrævet inden for rammerne af dette kapitel

e) betingelser og fremgangsmåde for offentliggørelse eller særlige regler og betingelser for Kommissionens udbredelse eller tilrådighedsstillelse til medlemsstaternes kompetente myndigheder af de oplysninger, der er påkrævet inden for rammerne af denne forordning

f) beregning af referencebeløbet omhandlet i artikel 85

g) indholdet af de i artikel 86 omhandlede rapporter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL IV

Andre bestemmelser om kontrol og sanktioner

Artikel 89

Anden kontrol og sanktioner i forbindelse med markedsføringsregler

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de produkter, der omhandles i artikel 119, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og som ikke er mærket i overensstemmelse med bestemmelserne i pågældende forordning, ikke bringes i omsætning eller trækkes tilbage fra markedet.

2. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage, skal indførsel i Unionen af de produkter, der er nævnt i artikel 189, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1308/2013, kontrolleres for at fastslå, om betingelserne i stk. 1 i den pågældende artikel er overholdt.

▼C1

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at verificere, om de i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013 omhandlede produkter opfylder reglerne i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling I, i forordning (EU) nr. 1308/2013, og anvender i givet fald administrative sanktioner.

▼B

4. Uden at det berører handlinger vedrørende vinsektoren vedtaget i medfør af artikel 64, anvender medlemsstaterne i tilfælde af overtrædelse af Unionens regler i vinsektoren administrative sanktioner, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og virker afskrækkende. De pågældende sanktioner finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 64, stk. 2, litra a)-d), og når den manglende opfyldelse er af mindre betydning.

5. For at beskytte Unionens midler og Unionens vines identitet, herkomst og kvalitet tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende

a) oprettelse af en analysedatabank for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig, og som skal opbygges på basis af prøver, som medlemsstaterne udtager

b) regler for kontrolinstanser og gensidig bistand mellem dem

c) regler om fælles brug af medlemsstaternes resultater.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle nødvendige foranstaltninger vedrørende:

a) procedurerne vedrørende medlemsstaternes egne databanker og analysedatabanken for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig

b) procedurerne vedrørende samarbejde og bistand mellem kontrolmyndigheder og -organer

c) forpligtelsen i stk. 3, regler om udførelse af overensstemmelseskontrollen med handelsnormer, regler for de myndigheder, der har ansvaret for at udføre kontrollerne, og for hvilket indhold, med hvilken hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 90

Kontrol vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 til ophør.

▼B

2. Medlemsstaten udpeger den kompetente myndighed, som er ansvarlig for at udføre kontrol af de forpligtelser, der er fastlagt i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling II, i forordning (EU) nr. 1308/2013, i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ([1]), og sikrer, at alle aktører, der opfylder disse forpligtelser, er berettiget til at blive omfattet af en kontrolordning.

3. Inden for Unionen kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationen under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen en gang om året af den i stk. 2 omhandlede kompetente myndighed eller af et eller flere kontrolorganer som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 5), i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som produktcertificeringsorgan i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 5 i nævnte forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende følgende:

a) meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen

b) regler for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationen, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland

c) tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser

d) den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT VI

KRYDSOVERENSSTEMMELSE

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 91

Generelt princip

1. Hvis en støttemodtager som omhandlet i artikel 92 ikke overholder reglerne om krydsoverensstemmelse som fastlagt i artikel 93, pålægges støttemodtageren en administrativ sanktion.

2. Den i stk.1 omhandlede administrative sanktion anvendes kun når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvor en eller begge af følgende supplerende betingelser ligeledes er opfyldt:

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

▼B

a) den manglende overholdelse har tilknytning til modtagerens landbrugsaktivitet

b) støttemodtagerens bedriftsområde er berørt.

Med hensyn til skovområder finder denne sanktion dog ikke anvendelse, såfremt der ikke er anmodet om støtte til det pågældende område i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a), og artikel 30 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013

3. I dette afsnit forstås ved:

a) "bedrift" alle de produktionsenheder og områder, som forvaltes af den i artikel 92 omhandlede modtager, og som er beliggende i den samme medlemsstats område

b) "krav" hvert enkelt lovbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten som omhandlet i bilag II i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt.

Artikel 92

Støttemodtagere

Artikel 91 anvendes på støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 betalinger i henhold til artikel 46 og 47 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og den årlige pris i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), artikel 28-31 og artikel 33 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Artikel 91 anvendes dog ikke på støttemodtagere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013. Sanktionen i nævnte artikel anvendes heller ikke på den støtte, der er omhandlet i artikel 28, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Artikel 93

Regler om krydsoverensstemmelse

1. Reglerne om krydsoverensstemmelse omfatter de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til EU-retten og standarderne for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, der fastsættes på nationalt plan som anført i bilag II, vedrørende følgende områder:

a) miljø, klimaforandring og god landbrugsmæssig stand af jord

b) folke-, dyre- og plantesundhed

c) dyrevelfærd.

2. Retsakterne i bilag II vedrørende de lovgivningsbestemte forvaltningskrav anvendes i den gældende version, og, når det gælder direktiver, således som de er gennemført i medlemsstaterne.

▼B

3. Desuden skal, for så vidt angår 2015 og 2016, reglerne om krydsoverensstemmelse også omfatte opretholdelse af permanente græsarealer. De medlemsstater, der var medlemmer af Unionen den 1. januar 2004, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på den i ansøgningerne om arealstøtte for 2003 oplyste dato, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. De medlemsstater, der blev medlem af Unionen i 2004, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. Bulgarien og Rumænien sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. Kroatien sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. juli 2013, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser.

Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og med udelukkelse af beplantning med juletræer og hurtigt voksende arter i kort omdrift.

4. For at tage hensyn til stk. 3, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der fastsætter reglerne om bevaring af permanente græsarealer, navnlig for at sikre, at der træffes foranstaltninger for at bevare jord hos den enkelte landbruger, herunder individuelle forpligtelser, der skal overholdes, som for eksempel forpligtelsen til at omdanne områder til permanente græsarealer, når det fastslås, at andelen af jord som permanente græsarealer er faldende.

For at sikre en korrekt anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser på den ene side og de enkelte landbrugeres forpligtelser på den anden side, hvad angår bevaringen af permanente græsarealer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at fastlægge betingelser og metoder til fastsættelse af, hvor stor en andel af permanente græsarealer og landbrugsland der skal bevares.

5. I stk. 3 og 4 forstås ved "permanente græsarealer" permanente græsarealer som defineret i artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1120/2009 i sin oprindelige version.

Artikel 94

Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende god landbrugs-og miljømæssig stand

Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, herunder arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumsstandarder for støttemodtagerne for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af bilag II, idet der tages hensyn til

▼B

de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer.

Medlemsstaterne skal ikke fastlægge minimumskrav, som ikke er fastsat i bilag II.

Artikel 95

Information til støttemodtagere

Medlemsstaterne sender i givet fald ved anvendelse af elektroniske midler de berørte støttemodtagere listen over de krav og standarder, der skal finde anvendelse på bedriftsplan, og klare og præcise oplysninger herom.

KAPITEL II

Kontrolsystem og administrative sanktioner i forbindelse med krydsoverensstemmelse

Artikel 96

Kontrol af krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne anvender, hvor det er relevant, det integrerede system, der er omhandlet i afsnit V, kapitel II, og navnlig artikel 68, stk. 1, litra a), b), d), e) og f).

Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende administrations- og kontrolsystemer til at sikre, at reglerne om krydsoverensstemmelse overholdes.

Disse systemer, og navnlig systemet til identifikation og registrering af dyr oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/71/EF ([1]) og forordning (EF) nr. 1760/2000 og (EF) nr. 21/2004, skal være forenelige med det integrerede system, der henvises til i afsnit V, kapitel II, i nærværende forordning.

2. Afhængigt af de pågældende krav, standarder, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder kan medlemsstaterne beslutte at foretage administrativ kontrol, herunder navnlig kontrol, der allerede indgår som led i kontrolsystemerne for de respektive krav, standarder, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder.

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet for at efterprøve, om en støttemodtager overholder forpligtelserne i dette afsnit.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om gennemførelse af kontrol af, om forpligtelserne i dette afsnit overholdes, herunder regler der tillader, at risikoanalyser tager følgende faktorer i betragtning:

([1]) Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31).

▼B

a) en landbrugers deltagelse i bedriftsrådgivningssystemet i henhold til afsnit III i denne forordning

b) en landbrugers deltagelse i et godkendelsessystem, hvis det omfatter de pågældende krav og standarder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 97

Anvendelse af administrative sanktioner

1. De i artikel 91 omhandlede administrative sanktioner pålægges, når reglerne om krydsoverensstemmelse ikke er overholdt på et hvilket som helst tidspunkt i et givet kalenderår ("det pågældende kalenderår"), og den pågældende manglende overholdelse kan direkte tilskrives den støttemodtager, som har indgivet støtteansøgningen eller betalingsanmodningen i det pågældende kalenderår.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse på støttemodtagere, som det konstateres ikke har overholdt reglerne om krydsoverensstemmelse på et hvilket som helst tidspunkt inden for tre år fra den 1. januar i året efter det kalenderår, hvor den første betaling blev tildelt under støtteprogrammerne for omstrukturering og omstilling, eller på et hvilket som helst tidspunkt inden for ét år fra den 1. januar i året efter det kalenderår, hvor betalingen blev tildelt under støtteprogrammerne for grøn høst, jf. forordning (EU) nr. 1308/2013 ("de pågældende år").

2. I tilfælde hvor arealet overdrages i løbet af det pågældende kalenderår eller de pågældende år, finder stk. 1 også anvendelse, hvis den pågældende manglende overholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den person, til eller fra hvem landbrugsjorden blev overdraget. Hvis den person, som handlingen eller undladelsen direkte kan tilskrives, har indgivet en støtteansøgning eller betalingsanmodning i det pågældende kalenderår eller de pågældende år, pålægges den administrative sanktion som en undtagelse til første sætning på grundlag af summen af de i artikel 92 omhandlede betalinger, som er tildelt eller skal tildeles denne person.

I dette stykke forstås ved "overdragelse" alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjord ophører med at være til overdragerens rådighed.

3. Uanset nærværende artikels stk. 1 og med forbehold af de regler, der skal vedtages i medfør af artikel 101, kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende en administrativ sanktion pr. støttemodtager pr. kalenderår, hvis sanktionsbeløbet er på 100 EUR eller derunder.

▼B

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af den mulighed, der er nævnt i første afsnit, træffer den kompetente myndighed for tilfældigt udvalgte støttemodtagere i det følgende år de foranstaltninger, der er nødvendige for at verificere, at støttemodtageren har afhjulpet den konstaterede manglende overholdelse. Støttemodtageren underrettes om resultatet heraf og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

4. Pålæggelse af administrative sanktioner berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, som nedsættelsen eller udelukkelsen anvendes på.

Artikel 98

Anvendelse af administrative sanktioner i Bulgarien, Kroatien og Rumænien

For Bulgariens og Rumæniens vedkommende anvendes de i artikel 91 omhandlede administrative sanktioner senest fra den 1. januar 2016 for så vidt angår de lovbestemte forvaltningskrav på området dyrevelfærd, der er omhandlet i bilag II.

For Kroatiens vedkommende anvendes de i artikel 91 omhandlede sanktioner efter følgende tidsskema for så vidt angår de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag II:

a) fra den 1. januar 2014 for lovgivningskrav 1-3 og 6-8

b) fra den 1. januar 2016 for lovgivningskrav 4, 5, 9 og 10

c) fra den 1. januar 2018 for lovgivningskrav 11-13.

Artikel 99

Beregning af de administrative sanktioner

1. De i artikel 91 omhandlede administrative sanktioner anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de i artikel 92 anførte betalinger, som er tildelt eller skal tildeles den pågældende støttemodtager, for så vidt angår betalingsanmodninger, der indgives eller vil blive indgivet i løbet kalenderåret for konstateringen.

Til beregning af disse nedsættelser og udelukkelser tages der hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og til kriterierne i stk. 2, 3 og 4.

2. I tilfælde af manglende overholdelse på grund af forsømmelighed må nedsættelsesprocenten ikke overstige 5 % og ved gentagelse 15 %.

Medlemsstaterne kan etablere et tidligt varslingssystem for sager med manglende overholdelse, der, hvis den manglende overholdelse må betragtes som værende mindre alvorlig, omfattende og varig karakter, i behørigt begrundede tilfælde ikke må medføre en nedsættelse eller en udelukkelse. Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af denne mulighed, sender den kompetente myndighed en tidlig varsling til støttemodtageren, hvor denne underrettes om det konstaterede tilfælde og om pligten til at træffe afhjælpende foranstaltninger. Hvis en efterfølgende kontrol viser, at dette ikke er sket, iværksættes nedsættelsen i henhold til første afsnit med tilbagevirkende kraft.

▼B

Tilfælde af manglende overholdelse, der udgør en direkte risiko for den offentlige sundhed eller dyresundheden, medfører altid nedsættelse eller udelukkelse.

Medlemsstater kan give de støttemodtagere, der har modtaget en tidlig varsling for første gang, prioriteret adgang til bedriftsrådgivningsordningen.

3. I tilfælde af forsætlig manglende overholdelse må nedsættelsesprocenten principielt ikke være mindre end 20 %, og den kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

4. Under alle omstændigheder må det samlede beløb for nedsættelser og udelukkelser for ét kalenderår ikke overstige det samlede beløb, der henvises til i stk. 1, første afsnit.

Artikel 100

Beløb fremkommet som følge af krydsoverensstemmelse

Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af de beløb, der fremkommer som følge af nedsættelser og udelukkelser i henhold til artikel 99.

Artikel 101

Kommissionens beføjelser i forbindelse med anvendelse og beregning af administrative sanktioner

1. For at sikre en korrekt fordeling af midlerne til de støtteberettigede modtagere og sikre, at krydsoverensstemmelsen udføres på en effektiv, sammenhængende og ikkediskriminerende måde, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115

a) med henblik på fastlæggelse af et harmoniseret grundlag for beregning af administrative sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse, jf. artikel 99, idet der tages hensyn til nedsættelser som følge af finansiel disciplin

b) vedrørende betingelserne for anvendelse og beregning af de administrative sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse, herunder i tilfælde af manglende overholdelse, som direkte kan tilskrives den pågældende støttemodtager.

2. Kommissionen fastsætter gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere proceduremæssige og tekniske regler vedrørende beregning og anvendelse af administrative sanktioner i henhold til artikel 97-99, herunder for så vidt angår støttemodtagere, der udgør en gruppe af personer i henhold til artikel 28 og 29 i forordning (EU) nr. 1305/2013

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

▼B

AFSNIT VII

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Kommunikation

Artikel 102

Meddelelse af oplysninger

1. Ud over de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til bestemmelserne i de sektorbestemte forordninger, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:

a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og godkendte koordineringsorganer:

   i) godkendelsesdokumentet

   ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller godkendt koordineringsorgan)

   iii) i givet fald, tilbagetrækningen af godkendelsen;

b) vedrørende godkendelsesorganerne:

   i) deres navn

   ii) deres adresse;

c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med tiltag, der finansieres af fondene:

   i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger

   ii) overslag over deres finansielle behov for så vidt angår EGFL og for så vidt angår ELFUL en ajourføring af de forventede udgiftsanmeldelser såvel i det løbende som det følgende regnskabsår

   iii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber

   iv) en årlig oversigt over resultatet af de foreliggende revisioner og kontroller udført efter den tidsplan og de nærmere bestemmelser, der er fastlagt i sektorspecifikke regler.

De godkendte betalingsorganers årsregnskaber vedrørende ELFUL's udgifter fremsendes for hvert enkelt program.

2. Medlemsstaterne underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre den i artikel 94 omhandlede gode landbrugs- og miljømæssige stand, og om detaljerne i den bedriftsrådgivningsordning, der henvises til i afsnit III.

▼B

3. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om anvendelsen af det integrerede system, der henvises til i afsnit V, kapitel II. Kommissionen tilrettelægger udveksling af synspunkter med medlemsstaterne herom.

Artikel 103

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrolforanstaltninger og regnskabsafslutning, der er gennemført i henhold til denne forordning.

Reglerne i artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 finder anvendelse på disse oplysninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser om retlige procedurer skal oplysninger, der indsamles i forbindelse med kontrol som omhandlet i afsnit V, kapitel III, omfattes af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Unionens institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

Artikel 104

Kommissionens beføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende:

a) form og indhold, hyppighed og frister for fremsendelsen og tilvejebringelsen til Kommissionen af

   i) udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse, herunder formålsbestemte indtægter

   ii) forvaltningserklæringer og årsregnskaber fra betalingsorganerne samt resultaterne af alle tilgængelige udførte revisioner og kontroller

   iii) rapporterne om godkendelse af regnskaberne

   iv) oplysninger til identificering af de godkendte betalingsorganer, de godkendte koordineringsorganer og godkendelsesorganerne

   v) de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter finansieret af fondene

   vi) indberetninger om finansielle tilpasninger, som medlemsstaterne har foretaget inden for rammerne af landdistriktsudviklingsoperationer eller -programmer, og oversigterne over de inddrivelsesprocedurer, som medlemsstaterne har indledt på grund af uregelmæssigheder

   vii) oplysninger om foranstaltninger truffet i medfør af artikel 58.

▼B

b) de nærmere regler for udveksling af oplysninger og dokumenter mellem Kommissionen og medlemsstaterne og etablering af informationssystemer med angivelse af, hvilken type oplysninger disse systemer skal behandle, deres form og indhold og regler for opbevaringen af dem

c) medlemsstaternes meddelelse til Kommissionen af oplysninger, dokumenter, statistikker og rapporter, samt frister for og metoder til meddelelse heraf.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL II

Brug af euroen

Artikel 105

Almindelige principper

1. De beløb, der er anført i Kommissionens afgørelser om vedtagelse af programmer for udvikling af landdistrikterne, beløbene vedrørende Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.

2. De priser og beløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, angives i euro.

De tildeles eller opkræves i euro i de medlemsstater, som har indført euroen, og i national valuta i de medlemsstater, som ikke har indført euroen.

Artikel 106

Vekselkursen og den udløsende begivenhed

1. De priser og beløb, der henvises til i artikel 105, stk. 2, omregnes i de medlemsstater, som ikke har indført euroen, til den nationale valuta ved hjælp af en vekselkurs.

2. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:

a) afslutningen af toldformaliteter ved henholdsvis indførsel eller udførsel for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande

b) i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.

3. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013 foretages til en støttemodtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på basis af den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den 1. oktober forud for det regnskabsår, i løbet af hvilket støtten er tildelt.

▼B

Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde beslutte at foretage omregningen på basis af gennemsnittet af de vekselkurser, som Den Europæiske Centralbank har fastsat i måneden inden den 1. oktober forud for det regnskabsår, i løbet af hvilket støtten er tildelt. De medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal fastsætte og offentliggøre denne gennemsnitlige vekselkurs inden den 1. december i det pågældende år.

4. For EGFL's vedkommende anvender de medlemsstater, der ikke har indført euroen, den samme vekselkurs som den, som de anvendte til at foretage betalinger til støttemodtagere eller til at modtage indtægter, i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

5. For at specificere den udløsende begivenhed, der henvises til i stk. 2, eller for at fastlægge den på grund af særlige hensyn til markedsordningen eller det pågældende beløb tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115 med regler om disse udløsende begivenheder og den vekselkurs, der skal anvendes. Den specifikke udløsende begivenhed bestemmes ud fra følgende kriterier:

a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt

b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner udført under markedsordningen

c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb under markedsordningen

d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte vekselkurser.

6. For at undgå, at de medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender forskellige vekselkurser ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte betalt til støttemodtagere i en anden valuta end euroen på den ene side og ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet på den anden side, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med regler om, hvilken vekselkurs der skal anvendes i forbindelse med udarbejdelse af udgiftsanmeldelser og hvornår registrering af offentlige oplagringsforanstaltninger i betalingsorganets regnskaber skal ske.

Artikel 107

Beskyttelsesforanstaltninger og undtagelser

1. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten, hvis den kan blive skadet af usædvanlig monetær praksis. Disse foranstaltninger kan om nødvendigt kun afvige fra eksisterende regler, så længe det er strengt nødvendigt.

▼B

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

2. Hvis der er en usædvanlig monetær praksis i forbindelse med en national valuta, som vil kunne skade anvendelsen af EU-retten, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, som afviger fra denne afdeling, navnlig i følgende tilfælde:

a) hvis et land anvender unormale former for vekselteknik, f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearingaftaler

b) hvis lande har valutaer, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilke udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 108

Anvendelse af euroen af medlemsstater uden for euroområdet

1. Hvis en medlemsstat, som ikke har indført euroen, beslutter at betale udgifter, der hidrører fra sektorlovgivningen for landbrug i euro i stedet for sin nationale valuta, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af euro ikke giver en systematisk fordel i forhold til anvendelsen af national valuta.

2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de planlagte foranstaltninger, inden de træder i kraft. Foranstaltningerne kan ikke træde i kraft, før Kommissionen har meddelt sin godkendelse.

KAPITEL III

Rapport og evaluering

Artikel 109

Årlig finansrapport

Inden udgangen af september hvert år efter regnskabsåret udarbejder Kommissionen en finansrapport om forvaltningen af fondene det foregående regnskabsår, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 110

Overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik

1. Der fastlægges en fælles ramme for overvågning og evaluering med henblik på at måle resultaterne af den fælles landbrugspolitik og især af

a) de direkte betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013

b) markedsforanstaltninger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013

▼B

c) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1305/2013 og

d) bestemmelserne i denne forordning.

Kommissionen overvåger disse foranstaltninger på grundlag af medlemsstaternes indberetninger i overensstemmelse med de i første afsnit omhandlede forordningers bestemmelser. Kommissionen fastlægger en flerårig evalueringsplan, der omfatter periodiske evalueringer af de specifikke instrumenter, som den vil gennemføre.

For at sikre en effektiv måling af resultater tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende indhold og opbygning af disse rammer.

2. Resultaterne af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik måles i forhold til følgende målsætninger:

a) bæredygtig fødevareproduktion med fokus på landbrugsindkomster, produktivitet i landbruget og prisstabilitet

b) bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og klimapolitik med fokus på udledning af drivhusgasser, biodiversitet, jord og vand

c) ligevægtig rumlig udvikling med fokus på beskæftigelse, vækst og fattigdom i landdistrikterne.

Kommissionen fastlægger gennemførelsesretsakter, der fastsætter en række indikatorer for de målsætninger, der henvises til i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Indikatorerne er forbundet med politikkens struktur og målsætninger og gør det muligt at vurdere politikkens fremskridt, effektivitet og gennemslagskraft i forhold til målsætningerne.

3. Overvågnings- og evalueringsrammen afspejler strukturen i den fælles landbrugspolitik på følgende måde:

a) For så vidt angår de direkte betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013 de markedsforanstaltninger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 og bestemmelserne i nærværende forordning, overvåger Kommissionen disse instrumenter på grundlag af rapportering fra medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i disse forordninger. Kommissionen fastlægger en flerårig evalueringsplan med periodiske evalueringer af specifikke instrumenter, som gennemføres under Kommissionens ansvar. Evalueringerne gennemføres rettidigt og af uafhængige evalueringseksperter.

b) Overvågningen og evalueringen af interventioner under politikken for udvikling af landdistrikterne gennemføres i overensstemmelse med artikel 67-79 i forordning (EU) nr. 1305/2013

▼B

Kommissionen sikrer, at den samlede indvirkning af alle de i stk. 1 omhandlede instrumenter under den fælles landbrugspolitik måles og evalueres i forhold til de i stk. 2 omhandlede fælles målsætninger. Resultaterne af den fælles landbrugspolitik, hvad angår opfyldelse af dens fælles målsætninger, måles og evalueres på grundlag af fælles effektindikatorer og de underliggende specifikke målsætninger på grundlag af resultatindikatorer. Kommissionen udarbejder rapporter om måling og evaluering af de samlede resultater af alle den fælles landbrugspolitiks instrumenter på grundlag af dokumentationen i evalueringerne af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringerne af programmerne til landdistriktsudvikling såvel som andre relevante informationskilder.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere de pågældende foranstaltninger. Disse oplysninger baseres så vidt muligt på etablerede datakilder, f.eks. informationsnettet for landøkonomisk bogføring og Eurostat.

Kommissionen tager hensyn til databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder, navnlig deres anvendelse i statistisk øjemed, når det er relevant.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende under hensyntagen til behovet for at undgå enhver unødig administrativ byrde samt om databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

5. Kommissionen forelægger en første rapport om gennemførelsen af denne artikel, herunder om de første resultater vedrørende virkningerne af den fælles landbrugspolitik, for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2018. En anden rapport, som indeholder en evaluering af virkningerne af den fælles landbrugspolitik, forelægges senest den 31. december 2021.

KAPITEL IV

Åbenhed

Artikel 111

Offentliggørelse af støttemodtagerne

1. Medlemsstaterne sørger for, at der hvert år foretages en efterfølgende offentliggørelse af modtagerne af støtte fra fondene. Offentliggørelsen skal indeholde

a) med forbehold af artikel 112, stk. 1, i denne forordning navnet på støttemodtageren, som følger:

   i) fornavn og efternavn, når støttemodtageren er en fysisk person

   ii) det fulde navn, der er registreret, når støttemodtageren har status som selvstændig juridisk person i henhold til lovgivningen i den berørte medlemsstat

▼B

iii) det fulde navn på den registrerede eller på anden måde officielt anerkendte sammenslutning, når støttemodtageren er en sammenslutning uden egen status som juridisk person;

b) den kommune, hvor støttemodtageren har hjemsted eller er registreret, og i givet fald postnummer eller del deraf, som identificerer kommunen

c) for hver foranstaltning, som er finansieret af fondene, de betalingsbeløb, som hver støttemodtager har fået i det pågældende regnskabsår

d) art og beskrivelse af de foranstaltninger, som er finansieret af en af fondene, og hvorunder den i litra c) omhandlede betaling er tildelt.

De i første afsnit nævnte oplysninger gøres tilgængelige på et enkelt netsted for hver medlemsstat. De forbliver tilgængelige i to år fra datoen for deres første offentliggørelse.

2. Hvad angår de betalinger for foranstaltninger, som er finansieret af EGFL og ELFUL som anført i stk. 1, første afsnit, litra c), skal de beløb, som offentliggøres, svare til den samlede offentlige finansiering, både Unionens og det nationale bidrag.

Artikel 112

Tærskelværdi

Medlemsstaterne offentliggør ikke navnet på en støttemodtager, som det ellers er fastsat i artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra a), i nærværende forordning i følgende situationer:

a) hvis de medlemsstater, der fastlægger ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 hvis det støttebeløb, som en støttemodtager har fået i et givet år er lig med eller mindre end det beløb, som er fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 63, stk. 1), andet afsnit, eller artikel 63, stk. 2), andet afsnit i nævnte forordning.

b) hvis medlemsstaterne ikke fastlægger ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013, hvis det støttebeløb, som en støttemodtager har fået i et givet år er lig med eller mindre end 1 250 EUR.

Hvis første afsnit, litra a), finder anvendelse, gøres de beløb, som fastsættes af en medlemsstat i henhold til artikel 63 i forordning (EU) nr. 1307/2013, og som meddeles Kommissionen i medfør af nævnte forordning, tilgængelige for Kommissionen efter de regler, som er vedtaget i henhold til artikel 114.

Hvis stk. 1 finder anvendelse, offentliggør medlemsstaterne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), og støttemodtageren angives ved en kode. Medlemsstaterne beslutter, hvilken form denne kode skal have.

▼B

Artikel 113

Oplysninger om støttemodtagerne

Medlemsstaterne underretter støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort i overensstemmelse med artikel 111, og at dataene vil kunne blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

Når der er tale om personoplysninger, underretter medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i direktiv 95/46/EF støttemodtagerne om deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesreglerne og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.

Artikel 114

Kommissionens beføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler:

a) om formen, herunder præsentationsmåden for hver foranstaltning, og tidsplanen for offentliggørelsen som fastsat i artikel 111 og 112

b) for den ensartede anvendelse af artikel 113

c) om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 115

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120, tillægges Kommissionen på betingelserne i denne artikel.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegation af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

▼B

3. Den i artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakter vedtaget i henhold til artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 116

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af en komité benævnt Komitéen for Landbrugsfondene. Denne komité er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

Med henblik på anvendelsen af artikel 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 og 104, i spørgsmål vedrørende direkte betalinger, udvikling af landdistrikterne og/eller den fælles markedsordning, skal Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsfondene, Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne og/eller Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, som er nedsat ved henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1307/2013 forordning (EU) nr. 1305/2013 eller forordning (EU) nr. 1308/2013 Disse udvalg er udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

For så vidt angår de i artikel 8 omhandlede retsakter, hvor komitéen ikke afgiver udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

▼B

Artikel 117

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision samt overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i kapitel II i afsnit II, afsnit III, kapitel III og IV i afsnit IV, afsnit V og VI og kapitel III i afsnit VII samt til statistiske formål og behandler ikke de pågældende oplysninger på en måde, der er uforenelig med dette formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til kapitel III i afsnit VII, og af statistiske årsager, anonymiseres de og behandles kun i sammenfattet form.

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Sådanne oplysninger lagres navnlig ikke i en form, der gør det muligt at identificere oplysninger i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere, under hensyn til de korteste lagringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i databeskyttelsesbestemmelserne i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

5. Denne artikel er gælder betinget med forbehold af artikel 111-114.

Artikel 118

Gennemførelsesniveau

Medlemsstaterne har ansvaret for at gennemføre programmer og udføre deres opgaver i henhold til denne forordning på det niveau, de finder passende i overensstemmelse med deres respektive institutionelle, retlige og finansielle rammer og med forbehold af, at denne forordning og andre relevante EU-regler er opfyldt.

Artikel 119

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ophæves.

▼M1

Artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 og de relevante gennemførelsesbestemmelser finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2014, og artikel 30 og 44a i forordning (EF) nr. 1290/2005 og de relevante gennemførelsesbestemmelser finder fortsat anvendelse på henholdsvis udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget for regnskabsåret for landbruget 2013.

▼B

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

▼M1

*Artikel 119*a

Dispensering fra forordning (EF) nr. 966/2012

Uanset artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 966/2012 og artikel 9, stk. 1, i nærværende forordning er det for regnskabsåret for landbruget 2014 ikke nødvendigt med en udtalelse fra certificeringsorganet for at fastslå, hvorvidt de udgifter for hvilke der er søgt om godtgørelse fra Kommissionen, er lovlige og formelt korrekte.

▼B

Artikel 120

Overgangsbestemmelser

▼C1

For at sikre en glidende overgang fra de ordninger, der er omhandlet i de ophævede forordninger, der henvises til i artikel 119, til de i denne forordning fastlagte tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende de tilfælde, hvor undtagelser fra tilføjelser til bestemmelserne i denne forordning kan finde anvendelse.

▼B

Artikel 121

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

▼M1

2. Dog finder følgende bestemmelser anvendelse som følger:

a) artikel 7, 8, 16, 25, 26 og 43 fra den 16. oktober 2013

b) artikel 52, afsnit III, afsnit V, kapitel II, og afsnit VI fra den 1. januar 2015.

3. Uanset stk. 1 og 2:

a) finder artikel 9, 18, 40 og 51 anvendelse på udgifter, der er afholdt, fra den 16. oktober 2013

b) finder afsnit VII, kapitel IV, anvendelse på betalinger foretaget fra og med regnskabsåret for landbruget 2014.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

IINFORMATION PÅ OMRÅDET MODVIRKNING AF OG TILPASNING TIL KLIMAFORANDRING, BIODIVERSITET OG VANDBESKYTTELSE SOM FASTLAGT I ARTIKEL 12, STK. 3, LITRA D)

Klimaændringer –modvirkning og tilpasning:

— Oplysninger om forudsigelige indvirkninger af klimaforandringer i de relevante regioner, af drivhusgasemissioner fra relevante landbrugsmetoder og om landbrugssektorens bidrag til afbødning gennem bedre landbrugs- og skovlandbrugsmetoder og gennem udvikling af projekter om vedvarende energi på bedriften og forbedring af energieffektivitet på bedriften

— Oplysninger om, hvordan landbrugere kan optimere deres investeringer i klimasikring af deres landbrugssystemer, og hvilke EU-midler de kan bruge til dette formål; og navnlig oplysninger om tilpasning af landbrugsjord til klimatiske udsving og langsigtede forandringer samt oplysninger om, hvordan der træffes konkrete agronomiske foranstaltninger til styrkelse af landbrugssystemernes modstandsdygtighed over for oversvømmelse og tørke såvel som oplysninger om hvordan jordens kulstofindhold kan forbedres og optimeres.

Biodiversitet:

— Oplysninger om den positive sammenhæng mellem biodiversitet og agroøkosystemers modstandsdygtighed, om risikospredning samt om forbindelsen mellem monokulturer og risikoen for fejlslagen høst/skader fra skadedyr og ekstreme vejrforhold

— Oplysninger om, hvordan spredningen af invasive fremmede arter forhindres mest effektivt, og hvilken betydning dette har for økosystemernes funktions- og modstandsdygtighed over for klimaændringer, herunder oplysninger om adgang til finansiering til udryddelsesprogrammer, såfremt udryddelsen medfører yderligere omkostninger.

Beskyttelse af vand:

— Oplysninger om bæredygtige vandingsanlæg med lav volumen og optimering af regnvandssystemer med henblik på at fremme en effektiv vandanvendelse

— Oplysninger om nedbringelse af vandforbruget i landbruget, herunder afgrødevalg, om forbedring af humusjords vandbinding og om mindskelse af behovet for kunstvanding.

Generelt:

— Udveksling af bedste praksis, uddannelse og kapacitetsopbygning (som finder anvendelse på Klimaændringer –modvirkning og tilpasning, Biodiversitet og Beskyttelse af vand, som nævnt ovenfor i dette bilag).

▼B

BILAG II

REGLER OM KRYDSOVERENSSTEMMELSE I MEDFØR AF ARTIKEL 93

LMK: Lovbestemte forvaltningskrav

GLMS: Standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand for jord

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
Miljø, klimaforandring, god landbrugsmæssig stand for jord	Vand	LMK 1	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
		GLMS 1	Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb ([1])	
		GLMS 2	Hvor brug af vand til vanding skal godkendes, overholdelse af godkendelsesprocedurer	
		GLMS 3	Beskyttelse af grundvand mod forurening; forbud mod direkte udtømning i grundvand og foranstaltninger til forebyggelse af indirekte forurening af grundvang gennem udtømning på jorden og infiltrering gennem jordbunden af farlige stoffer som anført i bilaget til direktiv 80/68/EØF i den affattelse, der var gældende på sidste dag af gyldigheden, for så vidt det vedrører landbrugsaktiviteter.	
	Jordbund og kullager	GLMS 4	Minimumsjorddække	
		GLMS 5	Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand, for at begrænse erosion	
		GLMS 6	Bevaring af jordens indhold af organiske stoffer ved passende metoder, herunder forbud mod afbrænding af stubmarker, undtagen af plantesundhedshensyn ([2]).	
	Biodiversitet	LMK 2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7)	Artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 4, stk. 1, 2 og 4
		LMK 3	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6, stk. 1 og 2

▼B

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
	Landskab, minimumsniveau for vedligeholdelse	GLMS 7	Bevarelse af landskabstræk, herunder eventuelt hække, vandhuller, grøfter og træer i rækker, i grupper eller enkeltstående og markbræmmer og terrasser, og herunder forbud mod klipning af hække og træer i yngletiden samt, som en valgmulighed, foranstaltninger til at undgå invasive plantearter	
Folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed	Fødevaresikkerhed	LMK 4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1)	Artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1 ([3]), og artikel 18, 19 og 20
		LMK 5	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3, litra a), b), d) og e), og artikel 4, 5 og 7
	Identifikation og registrering af dyr	LMK 6	Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2005, s. 31)	Artikel 3, 4 og 5
		LMK 7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1)	Artikel 4 og 7
		LMK 8	Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8)	Artikel 3, 4 og 5
	Dyresygdomme	LMK 9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier (EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1)	Artikel 7, 11, 12, 13 og 15

▼B

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
	Plantebeskyttelsesmidler	LMK 10	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55, første og andet punktum
Dyrevelfærd	Dyrevelfærd	LMK 11	Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7)	Artikel 4 og 4
		LMK 12	Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5)	Artikel 3 og 4
		LMK 13	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

([1]) GLMS-bræmmerne skal både inden for og uden for sårbare zoner udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 91/676/EØF mindst overholde kravene vedrørende betingelserne for tilførsel af gødning til jorden nær vandløb, jf. punkt A.4 i bilag II til direktiv 91/676/EØF, som skal anvendes i overensstemmelse med de handlingsprogrammer, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 91/676/EØF.

([2]) Kravet kan begrænses til et generelt forbud mod afbrænding af stubmarker, men en medlemsstat kan beslutte at foreskrive yderligere krav.

([3]) Som især gennemført ved

— Artikel 14 i forordning (EF) nr. 470/2009 og bilaget til forordning (EF) nr. 37/2010

— forordning (EF) nr. 852/2004: artikel 4, stk. 1, og bilag I, del A (II 4 litra g), h) og j), 5, litra f) og h), 6; III 8, litra a), b), d) og e), 9, litra a) og c)

— forordning (EF) nr. 853/2004: artikel 3, stk. 1, og bilag III, afsnit IX, kapitel I (I-1, litra b)-e); I-2, litra a), nr. i), ii) og iii), litra b), nr. i) og ii), litra c); I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; kapitel II-B 1, litra a) og d), 2, 4, litra a) og b)), bilag III, afsnit X, kapitel I (1)

— forordning (EF) nr. 183/2005: artikel 5, stk. 1, og bilag I, del A (I-4, litra e) og g); II-2, litra a), b) og e)), artikel 5, stk. 5, og bilag III (1, 2), artikel 5, stk. 6, og

— forordning (EF) nr. 396/2005: artikel 18.

▼B

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

1. Forordning (EØF) nr. 352/78

Forordning (EØF) nr. 352/78	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 43, stk. 1, litra e)
Artikel 2	Artikel 43, stk. 2
Artikel 3	Artikel 46, stk. 1
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—

2. Forordning (EF) nr. 2799/98

Forordning (EF) nr. 2799/98	Denne forordning
Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 105, stk. 2, og artikel 106
Artikel 3	Artikel 106
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 107
Artikel 8	Artikel 108
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—

3. Forordning (EF) nr. 814/2000

Forordning (EF) nr. 814/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 45, stk. 1
Artikel 2	Artikel 45, stk. 2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 45, stk. 5
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 45, stk. 4, og artikel 116
Artikel 11	—

▼B

4. Forordning (EF) nr. 1290/2005

Forordning (EF) nr. 1290/2005	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 102
Artikel 9	Artikel 58
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 40
Artikel 17	Artikel 41, stk. 1
Artikel 17a	Artikel 41, stk. 2
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 27
Artikel 20	Artikel 28
Artikel 21	Artikel 29
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 41, stk. 1
Artikel 27a	Artikel 41, stk. 2
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 51
Artikel 31	Artikel 52
Artikel 32	Artikel 54 og 55
Artikel 33	Artikel 54 og 56
Artikel 34	Artikel 43

▼B

Forordning (EF) nr. 1290/2005	Denne forordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 48
Artikel 37	Artikel 47
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 116
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 109
Artikel 44	Artikel 103
Artikel 44a	Artikel 113, stk. 1
Artikel 45	Artikel 105, stk. 1, og artikel 106, stk. 3 og 4
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 119
Artikel 48	Artikel 120
Artikel 49	Artikel 121

5. Forordning (EF) nr. 485/2008

Forordning (EF) nr. 485/2008	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 79
Artikel 2	Artikel 80
Artikel 3	Artikel 81
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 82, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6	Artikel 82, stk. 4
Artikel 7	Artikel 83
Artikel 8	Artikel 103, stk. 2
Artikel 9	Artikel 86
Artikel 10	Artikel 84
Artikel 11	Artikel 85
Artikel 12	Artikel 106, stk. 3
Artikel 13	—
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 87
Artikel 16	—
Artikel 17	—

▼B

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om krydsoverensstemmelse

Rådet og Europa-Parlamentet opfordrede Kommissionen til at overvåge medlemsstaternes omskrivning og gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. november 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider og til, hvis det er relevant, når disse direktiver er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, og de forpligtelser, der direkte gælder for landbrugerne, er blevet identificeret, at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at inddrage relevante dele af de nævnte direktiver i krydsoverensstemmelsessystemet.